

ТРЕЗОР

Број 15, година XII

Часопис ученика Прве економске школе

www.prvaekonomska.edu.rs

Драги читаоци,

Пред вама је *петнаести* број „Трезора“, часописа ученика Прве економске школе.

Као и претходни бројеви, и овај вам најпре ставља на увид сва важна школска збивања од септембра 2017. године до почетка јуна 2018. Обухватили смо разне догађаје, такмичења и вести које су објављене на школском сајту.

Сматрамо да ће вам овај део бити драга успомена, нарочито оним ученицима који су учествовали на такмичењима, освајали награде и помно пратили разна дешавања у школи.

Писали смо о вашим (културним) навикама, о музици коју слушате, о проблемима и дилемама са којима се често срећете, о неким истраживањима везаним за ваша интересовања, о облачењу, друштвеним мрежама, науци, о бившим ученицима школе који чврстим кораком и знањем освајају свет (а студирају на Правном и Економском факултету универзитета у Београду), о успесима наших спортиста, о једној, али вредној и незаборавној екскурзији, о порукама које вам шаљу овогодишњи матуранти.

За романтичне душе направили смо и *Поетски купик*.

Унели смо и четири необична писмена задатка.

Ни овај број, као ни претходни, није остао без ђачких бисера, било да су у питању вербални или фотографски, а додали смо и занимљиве фотографије које су нам уступили ваши професори.

Волели бисмо да знамо шта о свему овоме мислите, али бисмо исто тако волели да прочитамо ваша запажања о разним школским и ваншколским активностима, те вас молимо да нам о томе пишете на адресу: trezor@prvaekonomska.edu.rs, како би се у следећем броју нашао и неки ваш чланак.

У нади да ће свако од вас пронаћи неки занимљив прилог, срдечно вас поздрављамо.

Редакција „Трезора“

Главни и одговорни уредник: мр Милибор Саковић, директор Прве економске школе

Уредник броја: Виолета Милићевић, професор Српског језика и књижевности

Редакција: Јована Влајковић (4/1), Страхиња Петровић (4/2), Војин Павловић (4/3), Сандра Костић (2/1) и Анђела Кужет (2/1).

Сарадници: Ања Радаковић, Лазар Петровић и Милица Влајковић (бивши ученици Прве економске школе)

САДРЖАЈ

ОБРАЋАЊЕ ЧИТАОЦИМА 2

САДРЖАЈ

Каталогизација, публикације
Прве економске школе 3

ШКОЛСКА ЗБИВАЊА И УТИСЦИ

Школска збивања	4 - 13
Културне навике средњошколаца	14
Интервју са Мином Радовић	15
Музика	16
А шта ви слушате?	17
Инстаграм или Фејсбук?	18
Шта обући за школу?	19
Поетски кутак	20 - 21
Фестивал науке	22 - 23
Наш дописник са Правног факултета:	
Говорили су ми	24 - 25
Наш дописник са Економског факултета:	
Ек. факултет и студентска размена	26 - 27
Зашто се бавити просечним спортом кад можеш бити мачевалац?	28 - 29
Екскурзија четвртог разреда	30 - 31
Савети и поруке матураната	32 - 33
Воздра, Вуче! Где си, тебра?	34 - 35
“Стигао сам”, рече Годо... Научио сам	36
Ваши професори - репортери	37
Ђачки бисери	38- 39
Ученик генерације и ученици одељења	40

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

79

ТРЕЗОР: часопис ученика Прве економске школе /
главни уредник мр Милибор Саковић. -
Год. 1, бр. 1 (2006) - , - Београд -
(Цетињска 5-7): Прва економска школа, 2006 -
(Београд: Pronting line), - 30 цм

Годишње
ISSN 2217-4311 = Трезор (Прва економска школа,
Београд)
COBISS.SR-ID 180413196

1981. — 100 година Прве економске школе
1997. — Часопис ЗНАК ПИТАЊА
1998. — Часопис ТРН бр. 1 и бр. 2
2005. — Часопис ТРЕЗОР бр.1 и бр.2
2006. — Часопис ТРЕЗОР бр. 3
2006. — Водич кроз школу
2007. — Часопис ТРЕЗОР бр. 4
2008. — Часопис ТРЕЗОР бр. 5
2008. — Часопис ТРЕЗОР бр. 6
2009. — Часопис ТРЕЗОР бр. 7
2009. — Годишњак 2008/09.
2010. — Билтен математичких такмичења
2010. — Часопис ТРЕЗОР бр.8
2010. — Годишњак 2009/10.
2011. — Часопис ТРЕЗОР бр.9
2011. — ФОТО АЛБУМ
2011. — Годишњак 2010/11.
2011. — МОНОГРАФИЈА ШКОЛЕ
2012. — Годишњак 2011/12.
2013. — Часопис ТРЕЗОР бр.10
2013. — Годишњак 2012/13
2014. — Часопис ТРЕЗОР бр. 11
2014. — Годишњак 2013/14
2015. — Часопис Трезор бр. 12
2015. — Годишњак 2014/15
2016. — Годишњак 2015/2016.
2016. — Часопис Трезор бр. 13.
2017. — Годишњак 2016/2017
2017. — Часопис Трезор бр. 14
2018. — Годишњак 2017/2018.
2018. — Часопис Трезор бр. 15

Школска збивања

СЕПТЕМБАР 2017.

Хуманитарни концерт

У четвртак, 28. септембра 2017. године, у Свечаној сали школе, одржан је хуманитарни концерт у организацији Ученичког парламента школе и вероучитеља Саве Цуњака. Прикупљена новчана средства су намењена лечењу ученице наше школе, Јоване.

Захваљујемо се свим ученицима, родитељима и запосленима школе који су учествовали у овој акцији, као и децјем хору Првог београдског певачког друштва и диригенту, госпођи Радмили Кнежевић. Јовани желимо да што

пре победи болест.

Шах - Екипно првенство средњих школа Србије

У петак, 29. септембра 2017. године, одржано је екипно првенство средњих школа Србије у шаху.

Женска екипа наше школе освојила је прво место. Екипу су чиниле ученице: Јована Кљајић, 3/7, Јелена Јовановић, 3/7 и Ана Петровић, 3/7. Предводио их је професор Иван Мартић.

ОКТОБАР 2017.

Добровољно давање крви

У среду, 18. октобра 2017. године, у сарадњи са Институтом за трансфузију крви Србије, у нашој школи је спроведена акција добровољног давања крви.

Екскурзије

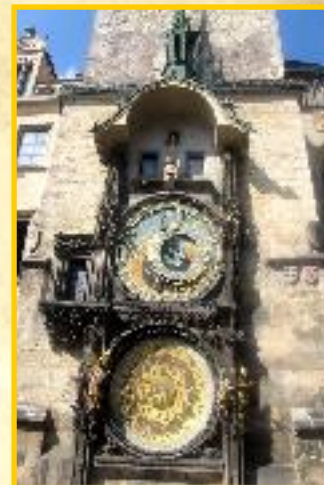
Ученици другог разреда били су на екскурзији од 4. до 6. октобра 2017. године. Путни правац био је: Златибор - Мокра гора.

Ученици трећег разреда били су на екскурзији од 24. до 27. октобра 2017. године. Путни правац био је: Братислава - Праг - Карлове Вари - Будимпешта.

Ученици четвртог разреда били су на екскурзији од 23. до 27. октобра 2017. године. Путни правац била је Азурна обала: Италија и Француска.

НОВЕМБАР 2017.

Општинско такмичење - Одбојка (Ж)

У среду, 1. новембра 2017. године, одржано је Општинско такмичење у одбојци за девојчице. Екипа наше школе је заузела пето место. Ученице је водила на такмичење проф. Јелица Симикић.

Меморијално такмичење – Стана Шипчић-Ђана

У четвртак, 2. новембра 2017. године, одржано је меморијално такмичење из Рачуноводства за ученике II разреда. Прво место су освојиле Ана Самарџић, 2/2 (100 поена, предметни професори: Д. Радосављевић и С. Вучуровић) и Дуња Цвијетић, 2/1 (100 поена, предметни професори: Д. Радосављевић и С. Вучуровић), друго Ања Кулић, 2/2 (94 поена, предметни професори: Д. Радосављевић и С. Вучуровић), а треће Ивона Лазаревић, 2/4 (93 поена, предметни професор С. Вучуровић). Такмичење су организовале и реализовале професорке О. Бојовић и Д. Радосављевић.

Радионице за ученике

У среду и четвртак, 7. и 8. новембра 2017. године, у амфитеатру школе, одржане су радионице за представнике ученика четвртог и другог разреда на тему *"Или возиш или пијеш"*.

У уторак и среду, 14. и 15. новембра 2017. године, у амфитеатру школе, одржане су радионице за представнике ученика првог и трећег разреда на тему *"Не говори мржње"*.

Предавања су реализовале ЦЕПОРА и Канцеларија за младе града Београда. Организатор је педагог школе, Весна Јовановић.

Скупштина Заједнице

У четвртак и петак, 23. и 24. новембра 2017. године, одржана је VII Скупштина Заједнице економских, правно-биротехничких, трговинских и угоститељско-туристичких школа Републике Србије. Домаћини су били Прва економска школа и Правно-биротехничка школа "Димитрије Давидовић".

Радионица за ученике

У уторак и среду, 28. и 29. новембра 2017. године, одржане су радионице за представнике ученика првог и трећег разреда на тему *"Родна равноправност"*. Предавања су реализовале ЦЕПОРА и Канцеларија за младе Града Београда. Организатор је педагог школе, Весна Јовановић.

ДЕЦЕМБАР 2017.

Хуманитарна акција Ученичког парламента

У уторак, 5. децембра 2017. године, у холу школе, одржана је хуманитарна акција "За Јовану". Организатор акције је Ученички парламент школе и вероучитељ Саве Џуњак. Прикупљена новчана средства су намењена за лечење оболеле ученице наше школе.

Предавање за родитеље

У петак, 15. децембра 2017. године, у свечаној сали општине Стари град, одржано је предавање за све родитеље/старатеље ученика наше школе.

Предавач Влајко Пановић, специјалисте мед. психологије, говорио је на тему *„Замке одрастања деце и како се снаћи у томе“*. Предавање је иницирао Савет родитеља Прве економске школе.

Шах - Екипно првенство средњих школа града Београда

У петак, 15. децембра 2017. године, одржано је екипно првенство средњих школа града Београда. Женска екипа наше школе освојила је треће место. Екипу су чиниле: Јована Кљајић, Јелена Јовановић и Ана Петровић, ученице 3/7, и резервни члан, Драгана Вукмановић, 3/7. Екипу је предводио професор Иван Мартић.

Школска збивања

Хуманитарни турнир „Играм да Јована победи“

Хуманитарни турнир **"Играм да Јована победи!"**, у малом фудбалу, одржан је од 21. до 28. децембра 2017. године за ученике Прве економске школе. Утакмице су одигране у наткривеном терену Друге економске школе.

Супер - финале је играна 28. децембра између победничких екипа турнира по разредима и екипе Друге економске школе.

У супер - финалу је судио директор Друге економске школе и интернационални судија, Дејан Недић, а делегат финала је био директор Прве економске школе, Милибор Саковић.

Ученици су, осим што су показали хуманост, били оригинални и приликом давања имена својим тимовима: Мунгоси, Патриоте, Летећи мозгови, Браћа Радојковић,

Вишекова школа, Дриблери ноћи, Пирати из Карибика, Печини доктори, Кладионичари, Лаганини, Црвчак Драга, Шуша, Ковилово, Villagers,...

Позоришна представа „Погледај се“

У петак, 29.12.2017. године, у Свечаној сали школе, одржана је интерактивна позоришна представа **"Погледај се!"** за ученике другог и четвртог разреда. Представа је организована у сарадњи са Центром за позитиван развој деце и омладине (ЦЕПОРА).

Глумци су били деца без родитељског старања из Центра за заштиту одојчади, деце и омладине - дом "Јован Јовановић Змај" и њихови вршњаци из средње школе.

ЈАНУАР 2018.

Литерарни конкурс поводом Савиндана

Поводом Савиндана, стручно веће Српског језика и књижевности је објавило литерарни и ликовни конкурс за ученике. Конкурс је завршен 12. јануара 2018. године. Комисију су чинили сви професори стручног већа Српског језика и књижевности.

Победник литерарног конкурса је Јована Милеуснић (4/2), а ликовног Анђела Кужет (2/1).

Ученице су за свој рад добиле новчану награду од бившег ученика школе, Саве Петровића (генерација 1993/94).

Свечана академија

У суботу, 27. јануара 2018. године, у Свечаној сали школе, одржана је свечана академија поводом школске славе.

Прослави су присуствовали ученици, запослени, пензионери и пријатељи школе.

Свечану академију су припремили професор Бранко Бајић и вероучитељ Сава Цуњак са ученицима школе.

Директор школе, мр Милибор Саковић, овом пригодом је уручио ученицима дипломе за постигнуте успехе на такмичењима, а професорима и пријатељима школе захвалнице за постигнуте резултате и помоћ у раду школе.

Награђени:

Предмет/разред	Ниво такмичења	Награђени, освојено место	Предметни професор
Секција: Шах Сви разреди	Екипно првентво средњих школа Србије	Јована Кљајић, Јелена Јовановић, Ана Петровић, 3/7, Екипно прво место	Иван Мартић
Рачуноводство, 2. р.	Меморијално такмичење «Стана Шипчић - Ђана»	Ана Самарцић, 2/2 и Дуња Цвијетић, 2/1, прво место	Драгица Радосављевић и Слађана Вучуровић
Сви разреди	Литерарни конкурс поводом Светог Саве	Јована Милеуснић, 4/2, прво место	Милица Савиншек
Сви разреди	Ликовни конкурс поводом Светог Саве	Анђела Кужет, 2/1, прво место	/

Школска збивања

Захвалнице су добили и АМТ опрема и инжењеринг (донација за реализацију прославе Дана Светог Саве и Дана школе, као и куповину штандова за Заједницу), Сава Петровић, бивши ученик школе (донација за награде победницима на светосавском литерарном и ликовном конкурс, као и најбољем ученику смера Банкарски службеник), фотограф Драган Ђурђевић за помоћ у реализацији прослава и фотографисање ученика и професора за Годишњак.

Захвалнице за хуманитарни рад добили су и: Дејан Недић (директор Друге економске школе), Марко Поповић (професор у Другој економској школи), Радмила Симијоновић (психолог), Радмила Кнежевић (диригент хора Првог певачког друштва), Никола и Ивана Малетић (Перун мото), Сава Цуњак (вероучитељ у Првој економској школи), Данијела Цветковић Паавловић (професор у Првој економској школи), као и чланови Ђачког парламента Прве и Друге економске школе: Анастасија Лончаревић, Данило Бољевић, Никола Микић и Алекса Антић.

ФЕБРУАР 2018.

Школско такмичење - Основи економије 2017/18.

Школско такмичење из Основа економије за ученике четвртог разреда одржано је у уторак, 20. фебруара 2018. године. Прво место освојила је Анастасија Лончаревић, IV/2, друго Богдан Тушановић, IV/1, а треће Јована Влајковић, IV/1. Предметни професор ових ученика је мр Драгица Живковић.

Задатке за такмичење саставиле су, прегледале и оцењивале мр Драгица Живковић и Тамара Марковић.

Школско такмичење - Српски језик и језичка култура 2017/18.

Школско такмичење из Српског језика и језичке културе за ученике свих разреда одржано је у петак, 23. фебруара 2018. године.

Победници такмичења по разредима су:

Први разред: Прво место освојила је Теодора Тошић, 1/1 (предметни наставник мр Марина Маричић), друго место Сања Тодоровић, 1/1 (мр Марина Маричић), а треће Даница Гојковић, 1/7 (предметни професор Бранко Бајић).

Други разред: Прво место освојила је Марија Павловић, 2/3 (предметни наставник В. Милићевић); друго Даница Ђуришић, 2/6 (Б. Бајић), а треће Ана Боровина, 2/1, (В.Милићевић).

Трећи разред: Није било заинтересованих ученика;

Четврти разред: Прво место освојио је Војин Павловић, 4/3 (предметни наставник В. Милићевић), друго Јована Влајковић 4/1 (Д. Бабић) и Огњеновић Петар, 4/3 (В.Милићевић), а треће место Јована Митровић, 4/4 (В. Милићевић).

Такмичење су припремили и организовали наставници Стручног већа Српског језика и књижевности.

Добровољно давање крви

У понедељак, 26. фебруара 2018. године, у сарадњи са Институтом за трансфузију крви Србије, у нашој школи спроведена је акција добровољног давања крви.

Школско такмичење из Енглеског језика за матуранте

Школско такмичење из Енглеског језика за ученике четвртог разреда, одржано је у уторак, 27. фебруара 2018. године. Такмичење су припремили и организовали наставници Стручног већа страног језика - Катарина Поповић и Оливера Недељковић.

Победник такмичења је Милица Грујић, 4/2, предметни наставник Оливера Недељковић.

Друго место: Јована Влајковић, 4/1 (О. Недељковић) и Огњеновић Петар, 4/3 (К. Поповић), треће Драгана Ралчић, 4/2 (О. Недељковић). На Републичко такмичење пласирали су се и: Даница Ђопић, 4/1, Анастасија Лончаревић, 4/1, Ања Божовић, 4/8 (О. Недељковић) и Елма Ахмети, 4/3 (К. Поповић).

Књижевна олимпијада

Школско такмичење из Књижевне олимпијаде, одржано је у среду, 28. 2. 2018.

Победник такмичења је Ања Арсић, 1/2 (предметни наставник мр Марина Маричић).

Такмичење су припремили и организовали наставници Стручног већа српског језика и књижевности - Весна Брдаревић и мр Марина Маричић.

Школска збивања

МАРТ 2018.

Школско такмичење - Пословна економија

Школско такмичење из Пословне економије за ученике четвртог разреда, одржано је у понедељак, 5. марта 2018. године.

Победник такмичења је **Кристијан Филиповић**, 4/7, предметни наставник Весна Ратков. Друго место освојили су Богдан **Тушановић**, 4/1 (предмет ни професор Ј. Тапушковић) и **Филип Поповић**, 4/2 (предмет ни професор Ј. Тапушковић), а треће **Јована Влајковић**, 4/1 (предметни професор Ј. Тапушковић).

Такмичење су припремили и организовали наставници Стручног већа економске групе предмета Јасна Тапушковић и Весна Ратков.

Школско такмичење - Пословна информатика

Школско такмичење из Пословне информатике за ученике четвртог разреда, одржано је у уторак, 6. 3 2018.

Победник такмичења је **Јована Влајковић**, 4/1, предметни наставник Ана Петровић. Друго место освојио је **Душан Стојановић**, 4/2 (предмет ни проф. Гордана Тунић), а треће **Алекса Антић**, 4/2 (проф. А. Петровић).

Такмичење су припремили и организовали наставници Стручног већа информатике Гордана Тунић и Милица Пајић.

Школско такмичење - Смотра рецитатора

Школско такмичење - Смотра рецитатора за ученике свих разреда, одржано је у уторак, 06. марта 2018.

Победник такмичења је **Миљана Војиновић**, 2/3, предметни наставник Виолета Милићевић.

На такмичењу су учествовала још два ученика: **Невена Милошевић**, 2/3 (предметни наставник В. Милићевић) и **Вељко Марић**, 2/5 (предметни наставник Милица Савиншек).

Такмичење су припремили и организовали наставници Стручног већа српског језика и књижевности В. Милићевић и Бранко Бајић и библиотекарка Мирела Бодрожић.

Сајам средњих школа општине Стари град

У петак, 9. марта 2018. године, у просторијама општине Стари град, одржан је Сајам средњих школа наше општине, у организацији Канцеларије за младе. Презентовање наше школе припремила је и реализовала професорка Марија Старчевић са ученицима.

Градско такмичење - цудо

У четвртак, 8. марта 2018. године, одржано је Градско такмичење у цудоу.

Наш ученик, **Андреј Јовановић**, 4/6, освојио је **друго место** и пласирао се на државно такмичење.

Школско такмичење - Математика

Школско такмичење из Математике за ученике свих разреда, одржано је у петак, 9. марта 2018. године.

Победници такмичења су:

Први разред: **Теодора Тошић** (1/1), предметни наставник Гордана Жмавц;

Други разред: **Вида Каракушевић** (2/3), предметни наставник Милена Бајровић;

Трећи разред: **Ана Петровић** (3/7), предметни наставник Дејан Вурдеља;

Четврти разред: **Игор Недовић** (4/1), предметни наставник Гордана Жмавц.

Такмичење су припремили и организовали наставници Стручног већа математике и природних наука.

Школска збивања

Школско такмичење - Статистика

Школско такмичење из Статистике за ученике четвртог разреда одржано је у уторак, 13. марта 2018. године.

Победник такмичења је **Игор Недовић, 4/1**. Друго место заузеле је **Јована Милеуснић, 4/2**, а треће **Тијана Тасић, 4/8**.

Предметни наставник сва три ученика је Далиборка Ђукић.

Такмичење су припремили и организовали наставници Александра Гавриловић Бодирога и Далиборка Ђукић.

Републичко такмичење - Основи економије

Републичко такмичење из Основа економије одржано је у Барајеву 16. и 17. марта 2018. године. Нашу школу је представљала ученица **Анастасија Лончаревић (4/2)**, која је освојила треће место. Предметна професорка је мр Драгица Живковић.

Економијада

Регионални пројекат "Економијада" ове године је одржан у Загребу, у Републици Хрватској, од 15. до 17. марта 2018. године. Домаћин је била Прва економска школа из Загреба. На "Економијади" су учествовале економске школе из Струмице, Тузле, Сарајева, Бања Луке, Љубљане, Чачка, Подгорице, Новог Марофа и Београда (Прва економска школа и Друга економска школа), као и школа - домаћин из Загреба. Нашу школу су представљали ученици **Сара Дворнић (4/7)** и **Алекса Антић (4/2)**, професорка Мира Павловић и директор, мр Милибор Саковић.

Поред упознавања са лепотама Загреба, дружења и размене искустава о образовним системима држава учесница у региону, присуствовали смо и свечаној академији поводом 135 година рада школе - домаћина. Одржан је и ревијални квиз "Паметна економија", где су ученици упоредили своја знања из економије.

Домаћин следеће Економијаде, једанаесте по реду, биће Средња економска школа "Јане Сандански" из Струмице.

Школско такмичење - Рачуноводство

Школско такмичење из Рачуноводства за ученике четвртог разреда, одржано је у среду, 14. марта 2018. године. Победница такмичења је **Александра Јонових, 4/4** (предметни наставник Драгица Радосављевић). Друго место освојила је **Ивана Максимовић, 4/8** (предметни наставник Слађана Вучуровић), а треће **Милица Џонић, 4/5** (предметни наставник С. Вучуровић). Такмичење су припремиле и организовале наставнице С. Вучуровић и Д. Радосављевић.

Градско такмичење - Енглески језик

Градско такмичење из Енглеког језика, одржано је у недељу, 18. марта 2018. године, у Деветој београдској гимназији "Михаило Петровић Алас".

На Републичко такмичење пласирали су се следећи ученици: **Милица Грујић 4/2, Драгана Ралчић, 4/2, и Даница Ђопић 4/2** (предметни наставник Оливера Недељковић); **Петар Огњеновић, 4/3, и Елма Ахмети, 4/3** (предметни наставник Катарина Поповић). Ученици су освојили треће место.

Републичко такмичење - Пословна економија

Републичко такмичење из Пословне економије одржано је у Панчеву 23. и 24. марта 2018. године. Нашу школу представљао је ученик **Кристијан Филиповић (4/7)**, који је освојио 9. место. Предметна професорка је Весна Ратков.

Школска збивања

Школско такмичење - Рачуноводство

Школско такмичење из Рачуноводства за ученике трећег разреда, одржано је у петак, 23. марта 2018. године.

Победница такмичења је **Ана Петровић, 3/7** (предметни наставник Цветан Јамандиловић). Друго место освојио је **Александар Себић, 3/5** и **Јована Кљајић, 3/7** (предметни наставник Маријана Живковић).

Такмичење су припремили и организовали наставници Већа рачуноводства и статистике Цветан Јамандиловић, мр Маријана Живковић и Андрејана Дворнић.

АПРИЛ 2018.

Међународна ревија спорта – Сарајево 2018.

Седма међународна ревија спорта одржана је од 3. до 6. априла 2018. године у Сарајеву. Домаћин је била Пета гимназија из Сарајева.

Ученици Прве економске школе (одбојка - Ж), Друге економске школе (кошарка - Ж, рукомет - Ж и мали фудбал - Ж) и Спортске гимназије (мали фудбал - М и кошарка - М) представљали су спортисте из Београда.

Сајам средњих стручних и уметничких школа Београда

У четвртак, 12. априла 2018. године, на Сајму, одржан је *Сајам средњих стручних и уметничких школа Београда*. На сајму је учествовало преко 40 школа.

Тимови школа су представили рад својих школа будућим средњошколцима и њиховим родитељима.

Тим Прве економске школе чиниле су професорке: Весна Ратков, Тамара Марковић, Марија Старчевић и Ана Радивојевић, као и чланови секције Млади економисти.

Републичко такмичење из енглеског језика

У суботу, 14. априла 2018. године, у Београду, одржано је Републичко такмичење из

Енглеског језика.

Наши ученици нису остварили запажене резултате, али су пласманом на овај ниво такмичења остварили велики успех. Ученике су на такмичење водиле професорке Оливера Недељковић и Катарина Поповић.

Републичко такмичење - Пословн информатика

Републичко такмичење из Пословне информатике одржано је у Сврљигу, у Стручној школи "Душан Тривунац Драгош", 13. и 14. априла 2018. године.

На такмичењу су учествовале 23 школе. Наш ученик **Душан Станојевић (4/2)** освојио је 12. место.

Општинско такмичење из Верске наставе

Општинско екипно такмичење из Верске наставе одржано је у суботу, 14. априла 2018. године, у Првој економској школи. На такмичењу је учествовало осам школа.

Победник такмичења је екипа Прве економске школе. Друго место освојила је Прва београдска гимназија, а треће Ваздухопловна академија. Координатор – организатор такмичења био је проф. веронауке, Сава Цуњак.

Републичко такмичење - Статистика

Републичко такмичење из Статистике одржано је у Шапцу, у Економској школи "Стана Милановић", 20. и 21. априла 2018. године. На такмичењу су учествовале 23 школе. Наш ученик, **Игор Недовић (4/1)**, освојио је прво место. Предметни професор је Далиборка Ђукић.

Школска збивања

Градско такмичење - Атлетика

У понедељак, 23. априла 2018. године, одржано је Градско такмичење у атлетици. Наши ученици су остварили запажен резултат: у бацању кугле **Иван Брковић (2/6)** освојио је прво место, а у трчању на 100 м **Кристина Каличанин (1/2)** освојила је треће место.

Ученике је на такмичење водила професорка Јелица Симикић.

Републичко такмичење из Математике

Републичко такмичење из Математике одржано је у Београду 27. и 28. априла 2018. године. Домаћин такмичења је била наша школа. На такмичењу су учествовале 44 школе, које је представљало 134 ученика. Наша школа освојила је екипно пето место.

Екипу школе су чинили: **Теодора Тошић, 1/1** (појединачно освојила 11. место; предметни наставник Г. Жмавц); Вида **Каракушевић, 2/3** (појединачно освојила 11. мест о, предмет ни наст авник Б. Трмчић); **Ана Петровић, 3/7** (појединачно освојила 7. место, предметни наставник Д. Вурдеља) и **Игор Недовић, 4/1** (појединачно освојио 1. место, предметни наставник Г. Жмавц).

Градско такмичење из Верске наставе

Градско екипно такмичење из Верске наставе одржано је у суботу, 28.04.2018. године, на Православном богословском факултету у Београду. На такмичењу је учествовало десет школа. Екипа наше школе освојила је **друго место**. Ученике је на такмичење водио наставник Сава Цуњак.

МАЈ 2018.

Републичко такмичење - Рачуноводство

Републичко такмичење из Рачуноводства одржано је у Зајечару, у Економско-трговинској школи, 4. и 5. маја 2018. године. На такмичењу је учествовало 25 школа. Наш ученица, **Александра Јонових (4/4)**, освојила је 17. место. Предметни наставник је Драгица Радосављевић.

Међуокружно такмичење у атлетици

У понедељак, 7. маја 2018. године, у Сремској Митровици, одржано је Међуокружно такмичење у атлетици. Наш ученик, **Иван Брковић (2/6)**, освојио је треће место у дисциплини бацање кугле.

Општински ликовни и литерарни конкурс „Крв живот значи“

У понедељак, 7. маја 2018. године, Црвени крст Старог града извршио је рангирање радова на општинском нивоу за ликовни и литерарни конкурс на тему *"Крв живот значи"*.

Наши ученици су постигли запажене резултате у конкуренцији литерарних радова, и то: **Јована Влајковић (4/1)**, прво место; **Милица Дугалић (4/1)**, друго место и **Владимир Филић (4/1)**, треће место. Сви награђени радови су послати на Градски ниво такмичења у Црвени крст града Београда. Предметни професор је Драгана Бабић.

Школско такмичење - стони тенис

Школско такмичење у стоном тенису, одржано је у среду, 9.5.2018. године. Победник је **Немања Жерјал (3/8)**. Такмичење су организовали и реализовали наставници већа физичког.

Меморијално такмичење "Драгана Богдановић"

У среду, 9.5.2018. године, одржано је Меморијално такмичење "Драгана Богдановић" из Основа економије за ученике другог разреда.

Прво место освојила је **Ивана Ковач, 2/5** (предмет ни наст авник Оливера Анђелковић), друго **Дуња Цвијетић, 2/1** (предметни наставник Милка Марковић), а треће **Милица Петровић, 2/5** (предметни наставник О. Анђелковић). Такмичење су припремиле и рализовале професорке М. Марковић и мр Д. Живковић.

Школска збивања

Градски ликовни и литерарни конкурс Црвеног крста

У четвртак, 10. маја 2018. године, Црвени крст града Београда извршио је рангирање радова на градском нивоу за ликовни и литерарни конкурс на тему "*Крв живот значи*".

Наша ученица **Милица Дугалић (4/1)** освојила је друго место у конкуренцији литерарних радова. Предметни наставник је Драгана Бабић.

Школско такмичење - Савремена пословна кореспонденција

Школско такмичење за ученике првог и другог разреда из Савремене пословне кореспонденције (СПК) одржано је у четвртак, 10. маја 2018. године.

Победник такмичења у првом разреду је **Борђе Павловић, 1/2** (предметни наставник Милка Марковић), а у другом разреду **Милица Петровић, 2/5** (предметни наставник Данијела Цветковић Павловић). Такмичење су организовали и реализовали наставници Милка Марковић и Оливера Бојовић.

Позоришна представа за ученике

У четвртак, 10. маја 2018. године, у свечаној сали школе, а у сарадњи са драмским студијом "*Чудесно зрно*", одржана је позоришна представа "*Епиф*" за ученике школе.

У склопу представе реализована је хуманитарна акција "За Јовану". Захваљујемо Кристини Пејчић и њеним глумцима на прелепој представи.

Дан школе

Свечана академија поводом 137 година постојања и рада школе одржана је у понедељак, 14. маја 2018. године, у Свечаној сали школе.

Поред пригодног програма, уручине су дипломе и признања ученицима и наставницима за постигнуте резултате у току школске године, као и захвалнице пријатељима школе за помоћ у реализацији свих манифестација организованих у школи. Програм су припремили професори Бранко Бајић и Сава Џуњак са ученицима.

Награђени су:

Анастасија Лончаревић, 4/2, 1. мест о на Школском т акмичењу из Основа економије (проф. Д. Живковић), **Теодора Тошић, 1/1** (проф. М. Маричић), **Марија Павловић, 2/3** и **Војин Павловић, 4/3** (проф. В. Милићевић), прво место на Школском такмичењу из Српског језика и културе говора; **Милица Грујић, 4/2**, прво место на Школском такмичењу из Енглеског језика (проф. О. Недељковић); **Ања Арсић, 1/2**, прво место на Школском такмичењу из Књижевне олимпијаде (проф. М. Маричић); **Кристијан Филиповић, 4/2**, прво место на Школском такмичењу из Пословне економије (проф. В. Ратков); **Јована Влајковић, 4/1**, прво место на Школском такмичењу из Пословне информатике (проф. А. Петровић); **Миљана Војиновић, 2/3**, прво место на Школском такмичењу из рецитовања (проф. В. Милићевић), **Андреј Јовановић, 4/6**, друго место на Градском првенству у цудоу; **Теодора Тошић, 1/1**, за прво место на школском такмичењу из Математике (проф. Г. Жмавц), **Вида Каракушевић, 2/3**, прво место на школском такмичењу из Математике (проф. М. Бајровић), **Ана Петровић, 3/7**, прво место на Школском такмичењу из Математике (проф. Д. Вурдеља) и **Игор Недовић, 4/1**, прво место на Школском такмичењу из Математике (проф. Г. Жмавц); **Игор Недовић, 4/1**, прво место на Школском такмичењу из Статистике (проф. Д. Ђукић); **Александра Јоновић, 4/4**, прво место на Школском такмичењу из Рачуноводства (проф. Д. Радосављевић); **Ана Петровић, 3/7**, прво место на Школском такмичењу из Рачуноводства (проф. Ц. Јамандиловић); **Борђе Павловић, 1/2**, Школско такмичење из Савремене пословне кореспонденције (проф. М. Марковић), **Милица Петровић, 2/5**, прво место на Школском такмичењу из Савремене пословне кореспонденције (проф. Д. Цветковић Павловић), **Немања Жерјал, 3/8**, прво место на Школском такмичењу у стоном тенису; **Ивана Ковач, 2/5**, друго место на Меморијалном такмичењу «Драгана Богдановић» из Основа економије (проф. О. Анђелковић), **Дуња Цвијетић, 2/1**, друго место (проф. М. Марковић), **Милица Петровић, 2/5**, треће место (проф. О. Анђелковић); **Милица Грујић, 4/2**, **Драгана Ралчић, 4/2** и **Даница Ђопић, 4/2** (проф. О. Недељковић), **Петар Огњеновић, 4/3** и **Елма Ахмети, 4/3** (проф. К. Поповић), треће место на Градском такмичењу иу Енглеског језика; **Кристина Каличанин, 1/2**, Треће место на Градском првенству из атлетике (Трчање, 100м); **Алекса Зорић, 1/5**, **Теодор Ђуровић, 2/4**, **Војислав Шуменковић, 3/4**, **Сара Дворнић, 4/7**, **Страхиња Петровић, 4/2** (проф. Н. Ђоловић и С. Џуњак), друго место на Градском такмичењу из Верске наставе; **Јована Влајковић, 4/1**, прво место на литерарном конкурс Црвеног крста, «Крв живот значи», Општинско такмичење

(проф. Д. Бабић), **Владимир Филић, 4/1**, треће место на литерарном конкурс «Крв живот значи», Општинско такмичење (проф. Д. Бабић); **Милица Дугалић, 4/1**, друго место на Градском такмичењу Црвеног крста, лит. конкурс «Крв живот значи» (проф. Д. Бабић); **Јована Лазаревић, 3/3**, најбољи ученик одељења БС трећег разреда; **Иван Брковић, 2/6**, треће место на Међуокружном првенству из атлетике (бацање кугле); **Анастасија Лончаревић, 4/2**, Треће место на Републичком такмичењу из Основа економије (проф. Д. Живковић); **Игор Недовић, 4/1**, прво место на Републичком такмичењу из Статистике (проф. Д. Ђукић), **Игор Недовић, 4/1**, прво место на Републичком такмичењу из Математике (проф. Г. Жмавић).

Захвалнице су уручене и пријатељима школе, а то су:

Томислав Анђелић и «АМТ опрема и инжењеринг ДОО (донација школи за реализацију прославе), **проф. др Радмила Милентијевић** (донација за награде најбољим ученицима мат урант ских одељења: ученик генерације и ученик одељења), **Сава Петровић** (донација за награду за најбољег ученика трећег разреда смера Банкарски службеник, као и награде за литерарни и ликовни конкурс поводом Савиндана); **проф. др Бранислав Борић и Економски факултет проф. др Хасан Ханић, ББА, проф. др Томислав Брзаковић, МЕФ факултет, Небојша Орлић, директор издавачке куће «Клет»** (донација за реализацију домаћинства РТ из Математике), **Матија и Милица Богдановић**, деца упокојене професорке школе (донација за награду ученицима - победницима меморијалног такмичења «Драгана Богдановић»).

ПИСА тестирање

У петак, 17. маја.2018. године, одржано је тестирање ученика првог разреда у оквиру међународног програма ПИСА 2018. Међународни програм процене ученичких постигнућа ПИСА (Programme for International Student Assessment) је у овом тренутку највеће међународно истраживање у области образовања. Реализује се у организацији ОЕЦД-а од 1997. године.

Тестирања ученика организују се сваке три године (2000, 2003, 2006, 2009, 2012...), а основни циљ је да се омогући земљама учесницама да доносе стратешке одлуке у образовању на основу емпиријских података о постигнућима ученика и условима у којима се они школују. Писменост се испитује у три главна домена: математика, читање и природне науке. Тестови обухватају и питања којима се процењују финансијска писменост ученика и њихове глобалне компетенције. За сваку земљу која учествује у испитивању саопштавају се подаци о просечном постигнућу (аритметичка средина) ученика у свакој од испитиваних области. Координатори школе су били наставници Бисерка Перишић и Драгана Бабић, а техничка подршка сервисер Александар Герасимовић.

Годишњак 2018.

У среду, 23. маја 2018. године објављен је Годишњак за матуранте 2017/18. године. Годишњак је уручен свим матурантима и професорима.

Ово је десети број Годишњака. Први пут је објављен за матуранте школске 2008/09. године. Објављивање ове публикације која представља лепу успомену на средњошколске дане омогућено је захваљујући донацијама високообразовних институција. У изради Годишњака учествовали су: проф. Виолета Милићевић, новинарска секција и фотограф Ивану Ђурђевићу.

Градско такмичење из Рачуноводства (трећи разред)

У петак, 25. маја 2018. године, одржано је Градско такмичење из Рачуноводства за ученике трећег разреда. Домаћин такмичења је била Друга економска школа.

Екипа наше школе освојила је четврто место. Екипу су чинили: Ана Петровић (3/7), Александар Себић (3/5) и Јована Кљајић (3/7). Ученике је на такмичење водила професорка мр Маријана Живковић. Професорка Андрејана Дворнић је била члан комисије за састављање задатака.

Економске трибине

У току ове школске године одржано је и десет економских трибина.

Ево неких тема: «**Промовиши се**» (Факултета за примењени менаџмент, економију и финансије, МЕФ), «**Креативно рачуноводство**» (Универзитет Сингидунум), «**Четврта индустријска револуција**» (Факултет ФИМ), «**Значај предузетничког образовања младих**» (Економски факултет), «**Улога рачуноводства у савременим условима пословања**» (ФЕФА), «**Пројектни менаџер - професија будућности**» (ФИМ), «**Манипулације на берзи**» (Унион-Никола Тесла), «**Десет принципа економије - поглед на свет једног економисте**» (Висока школа струковних студија), «**Криптовалуте**» (ББА), «**Тимски рад**» (Висока школа струковних студија, «**ПР—пракса будућности**», (Мегатренд).

Економске трибине организовала је проф. Милка Марковић и Данијела Цветковић Павловић.

«Средњошколци испред школе дангубе, безобразни су и ни за шта нису заинтересовани, а поготово за књиге» - са таквим гласинама се често сусрећемо ми, млади.

Захваљујући професорки Оливери Недељковић и њеним ученицима који су са нама несебично поделили резултате своје анкете, показаћемо да то није тачно, барем у вези са нашом генерацијом.

Наиме, циљ тог упитика био је преглед учешћа наших пријатеља у културним активностима као што су: опера, балет, посета музејима, фестивалима, концертима, ...

Резултати анкете су били прилично интересантни, јер су показали доста различитости између мушкараца и жена, као и за разноликост друштвене активности.

Преко 20% испитаника гласало је за љубавне филмове, концерте и биоскопе, који су освојили прво место као најтраженије културне активности.

Фестивали нису добили високу оцену (4,44%), док су опера и балет имали само 2,24% гласова.

Изненађујуће је то што је једна од највећих разлика била у учесталости на културним догађајима, где је 66,67% младића изјавило да им присуствује најмање једном недељно, док је 83,35% девојака изјавило да их посећује једном месечно.

Главни разлог је недостатак времена (чак 53,33% гласова)

Половина анкетираних троши између 1000 и 2000 динара на културу, а више од 75% испитаних је задовољно избором културних дешавања у својој околини.

Најзаступљенији извор културних активности јесте биоскоп (са 75%), док је за спорт гласало 16,67%. С обзиром на то, најтраженији жанр је комедија, док је од спортова најомиљенија кошарка.

Још једна занимљива информација је да више од 66% редовно чита, а да су у 54,54% случајева те књиге из матичне (школске) библиотеке. "Значи, ја вадим просек половини одељења", рекао је један сталан посетилац читаонице.

Важно је напоменути да 83,33% девојака и 50% младића чита из личног задовољства.

Истраживање је спроведено како би се показало интересовање младих за културне активности, као и културни живот Београда.

Овим путем се сањаљујем извору који је желео да остане анониман, као и свим учесницима ове анкете.

Страхиња Петровић, 4/2

Слободно време

Интервју

Сећате ли се девојке која је на Светосавској академији бриљантно одсвирала неколико песама на клавиру? Знате ли ко је она? То је **Мина Радовић**, ученица III разреда Прве економске школе, једна од ретких особа која има свој став и која, без обзира на све, следи своје снове. Музиком се бави, како каже, од кад зна за себе (од своје четврте године). Поштује све музичке жанрове. „Музика је само музика, свака музика има нешто своје.“ Понајвише јој одговара рок: „Рок је“, по њеним речима, „идеологија и, као свака идеологија, вредна је онолико колико је применљива у животу, тј. рок је начин живота“.

Љубав према овој врсти музике наследила је од родитеља. Једно време је покушавала да се укалупи са околином, али јој то није пошло за руком. Што се облачења тиче, Мину никада нећете видети у рок фазону, јер и то сматра укалупљивањем. На питање како је успела да остане верна покрету, изјавила је да је стала испред свих, подигла главу и гласно рекла: „То сам ја, то је оно што чини мене“. Такође, подршку је нашла у свом првом бенду, где су јој показали да није једина која је у тој „мисији“, што јој представља највећу погонску снагу.

Из ранијих разговора са њом приметио сам да јој је омиљени бенд ЕКВ (Не брините, нема везе са медицином. То је скраћеница од Екатерине Велике), те сам је упитао зашто баш они. Одговор ме је изненадио: „Због идеологије, залагања, од тога како су почели, а понајвише због онога што им је заједничко, а то је - искреност према музици. Уметност се огледа у томе колико се ти можеш пронаћи у томе, у нечијем делу, зато што уметник прави уметничко дело по својој причи, по неком свом искуству и по некој својој боли. Величина уметничког дела јесте онолика колико појединац може да се пронађе у том уметничком делу“.

Замолио сам је да издвоји неки стих, и она је рекла, као из топа): „У сваком поразу/ја сам видео део слободе/ јер, кад је готово,/ за мене, знај, тек тад је почело“ (ЕКВ, „Земља“).

Да ли је једној рокерки музички укус пресудан при избору партнера? Јасно и гласно, рекла је: „Не“.

Уколико сте били на некој проби верске секције или уколико познајете Мину, морате да се запитате одакле спој рока и опере. И мени је било чудно, мада сам и сам један такав пример. Поновила је да је музика - музика, а да је и опера један вид њеног музичког усавршавања и образовања.

Њен бенд наступа по целом граду, али још није нашла бенд за цео живот. Што се тиче места за најбољи провод рокера, наводи „Метрополис“ у коме је обављен овај разговор, „Дом омладине“, „Божидарац“, „СКЦ“, цела Цетињска 15.

Нисам могао а да је не замолим да прокоментарише изјаву Б. Штулића из 1990. године када је изјавио да ћемо следећих четрдесет година слушати блејање оваца. Наравно, сагласна је с њим, и додаје да је од 2008. године све почело да пропада, што се тиче музике: „Музика за нас није музика, већ експонирање тела (о чему је Ђорђевић написао песму „Хит“) и нико не мари за музику. Рок не може да буде исти, искрен као раније, јер су га тада живели, а сада га вештачки држимо у животу, нажалост. Док га одржавамо у животу, он живи.. Што се Џонија тиче, зато је и отишао“, каже Мина, „а свако зашто има своје зато. Има истине, али (увек то чудесно АЛИ) не у потпуности. Постоји нада, постоји добра музика и постоје људи који желе да се тиме баве искрено“.

За крај, питао сам је да ли би нешто променила, додала, одузела.

У шали је (надам се) рекла да би одузела 450 грама и 15 кила (ваљда мени), а додала би своју поруку за крај: „Људи треба више да слушају једни друге, да их не буде срамота ни стид (ко се ст иди - остане гладан) да буду оно што јесу, зато што им то неће донети неуспех, већ само успех и плус. Колико год их људи понижавали, колико год им се људи смејали - јер сам ја прва којој су се смејали (а није једина, и мени су, хвала им на томе) и у коју људи нису веровали, све док нису схватили да апсолутно ништа не могу да ураде да би променили ту моју црту која је једина, највећа и најискренија црта у мом животу у вези са стварима којима желим да се бавим. Зато кажем: треба дати прилику људима да слушају једни друге, јер друга страна приче може да отвори нова врата. Не мора све бити толико плитко и површно, свако има брод у себи који треба да пусти да плови, да иде кроз воду...И завршила бих како сам и почела (Бескрајни плави круг сам, и у њему звезда, надовезао сам се ја): Овај круг сам смислио и опет склопио, он ме воли, он ме носи, он ме разбија“.

Стрехиња Петровић, 4/2

Шта ради крава у штали? Слуша муууууузику!

Да ли музика и наш музички укус утичу на интелигенцију? Не можете порећи да она има снажан утицај на нас и наше емоције, али да ли нас чини паметним или глупим?

Вероватно свако има неке предрасуде. Ја сам, на пример, у стању да људима припишем особине на основу хороскопског знака, али и на основу музике коју слушају. Није да сам избегавао оне које имају другачији укус, али некако никад нисам волео да се прилагодим тренду, музичкој струји која носи велике масе. Свако има «свој мали свет и око њега кинески зид». Мени су антипатични они који се приклањају трендовима и прихватају баш све што је популарно.

Веза музике и типа личности

Већина тинејџера тврди да воли неку песму јер се нашла у њеном тексту и јер се слаже са ставовима и емоцијама исказаним у њој. У реду. А шта је са подсвесним порукама које текстови шаљу? Да ли је текст био предмет твоје анализе? Утиче ли то на твоје размишљање и ставове?

Једна студија рађена на единбуршком универзитету показала је да постоји веза између музике и типа личности. Помало је штура и непотпуна за мој укус, али добро. По њој су:

- **фанови цеза и блуза** су отворени, креативни, пуни самопоуздања;
- **љубитељи класичне музике** су интровертни, креативни и пуни самопоуздања;
- **пеп фанови** су такоре пуни самопоуздања и отворени људи;
- **оперу**, воле креативни, нежни и самоуверени;
- **кантри музику** воле отворени људи и вредни радници;
- **реге фанови** су комплексне личности - самоуверени, креативни, отворени, лењи, нежни;
- **фанови денс музике** су креативни, али нису нежни;
- **металци** имају слабо самопоуздање, кретивни су, затворени, не претерано вредни, нежни.

Иначе, за оне који слушају класику тврди се да су најинтелигентнији. Постоје и тврдње да слушање одређене музике побољшава математичке способности. Додуше, оне кажу да то траје кратко, само сат времена после слушања. Али ако слушате стално, ко зна докле ћете догурати.

Занима ме још нешто. Ком ли типу личности припадају људи који слушају данашњу, најактуелнију домаћу музику, типа: Раста, Мими Мерцедес, МС Сајси? Како клинци од дванаест-тринаест година (али и ови мало старији) налазе себе у овим песмама? А шта је са млађима? Не могу а да се не запитам како на мозак једног предшколског детета утиче музика којој су деца данас изложена. Какав је мозак родитеља који овакву музику пуштају својој деци?

Да ли се ти, мој драги читаоче, сећаш песама „Ивин воз“, „Баба рога“, „Миш је добио грип“ које смо слушали на грамофону? Знаш ли шта је уопште грамофон? А плоча? Јеси ли икада видео новчанице са натписом „Југославија“? Ко још чита маторог Ршумовића, а камоли оног „шарлатана“ од пре Христа, оног Змаја (не мислим на много познатијег – од Шипова)?

Да ли би ти пуштао својој деци песме са овим називима: „Краљ кокаина“, „200 на сат“, „Инсомнија“?

Да ли је све ово толико безазлено и једноставно као што некима делује?

Страхиња Петровић, 4/2

А шта ви слушате?

Данас се на музичкој сцени налази велики број различитих извођача и песама за свачији укус. Интересовало нас је шта то слушају ученици наше школе, па смо из тог разлога спровели анкету.

Ево резултата:

- највећи број испитаника слуша фолк и домаћу музику (54%), али и остали испитаници су се сложили да знају те песме и да се радо забављају уз ту музику на журкама;
- рејв и хип - хоп слуша око 28% ученика наше школе;
- страну поп музику слуша нешто мање од 11% ученика;
- остатак испитаних ученика (око 7%) се определило за метал, рок, панк, класике и оријенталну музику.

Песме које су обележиле прошлу и почетак ове године, по речима наших ученика су: Gucci Gang (Lil Pump), Palmen aus plastic (Raf Camora & Bonez MC), Мотор спорт (Migos, Cardi B, Nicki Minaj), Деспацито (Luis Fonsi), Шурим бика (Fox), Ја сам у гасу (Surreal & Fox), Рокстар (Post Malone), Кристијан Греј (Teodora Džehverović), Слађана (Senidah), као и многе песме коју певају Раста, Јала Брат и Bube Corellia.

Ученици су се сагласили да је ово најлушанија музика данас, не само у нашој околини, већ на читавом Балкану.

Сандра Костић и Анђела Кужет, 2/1

ЗАНИМЉИВОСТИ О МУЗИЦИ

Амерички композитор Џон Кејд написао је 1952. године песму која се звала «4' 33», а која се састојала од четири минута и **тридесет три секунде апсолутне тишине.**

Најпродаванији музички инструмент на свету је **усна хармоника.**

На свом албуму првенцу, “For You”, Принц је свирао чак **27 инструмената.**

“Dark Side of the Moon” (албум «Пинк Флојда») био је на врху топ «200 Billboard charts» чак 741 недељу, односно **четрнаест година.**

Према неким истраживањима, **музика може ублажити хроничне болове** за више од 20%, а депресију за 25%.
(Текст са интернета)

Теме и дилеме

Instagram или Facebook?

Млади данас све више слободног времена проводе на друштвеним мрежама. Скоро да нема младог човека који нема отворен налог на некој од многобројних друштвених мрежа.

Тренутно су најпопуларније: Instagram (који нам омогућава да поделимо све своје успомене са пријатељима), Snapchat (пружа могућност да направимо савшену слику уз многобројне филтере), WhatsApp (помаже нам да останемо у контакту са блиским људима, шаљемо поруке, фотографије, видео записе и гласовне поруке) итд. Некада најпопуларније друштвене мреже (Facebook, Messenger, Twitter и Skype) тренутно су у сенци.

Поставља се питање зашто је то тако. На пример, у последње време, код младих, Instagram је потпуно надмашио Facebook.

Распитале смо се о разлозима и ево какве смо одговоре добиле:

Младима смета то што сада и њихови родитељи, породица, па чак и баке и деке имају отворене налоге на овој друштвеној мрежи. Смета им то што њихови најближи могу видети све њихове објаве, које често и коментаришу („Много си лепа“, „Порасла си“, „Како су твоји?“, „Љуби те тетка, јел' порастао парадајз?“, „Види га, исти тата!“, „Ма на деду је“, итд.) Такође, иритирају их објаве као што су: „Колико лајкова ова куца може добити?“, „Постала сам тетка једног прелепог анђела!“, „Подели ову поруку са 20 најдражих људи“, „Ако лајкујете ову фотографију, донирате 1 динар за лечење“...

Инстаграм, за разлику од Фејсбука, модерније изгледа и лакше се користи: постављају се само фотографије, а профил се може закључати за оне који нас не прате.

Можда се у будућности појави нека нова друштвена мрежа која ће и ове две заменити. Остаје да видимо.

Какав је био доручак?

Анђела Кужет и Сандра Костић, 2/1

Дошли нам гости!

Теме и дилеме

У школама широм света, па тако и у Србији, већ одавно постоји тзв. кодекс облачења. Али да ли га заиста сви поштују?

Када прођемо кроз ходнике школа, можемо приметити велики број неадекватно обучених ученика, чешће ученица. Мајице на бретеле, прекратке хаљине и сукње, исцепане или прекратке фармерке, шортсеви, дубоки деколтеи и ципеле на штиклу само су неки од примера непоштовања кодекса облачења.

Поставља се питање како заправо треба да се облаче средњошколци и на кога да се угледај. На то питање су нам одговорили неки од професора наше школе.

Сагласни су да су пример за облачење младима дефинитивно јавне личности које свакодневно гледамо на телевизији. Такође сматрају да за пристојно облачење није потребно много, и да ученици већ знају како треба да изгледа неко ко је кренуо у школу а не на тренинг, вечерњи излазак или слично. Нису одговорили на питање шта конкретно треба носити у школи, јер свако има свој укус, али потребно је да то што обучемо буде пристојно и да не открива превише. Фармерке или панталоне, сукње, хаљине, дуксерице, кошуље и мајице довољно дугих рукава су свакако прави избор за дане у школи.

У нашој школи нема много примера неадекватног облачења, јер су ученици на почетку школске године обавештени о кодексу облачења и мерама које се предузимају уколико неко не поштује кодекс.

Да ли ће ученици наставити да се облаче како желе или ће доћи до враћања школских униформи, о чему се у последње време спекулише, време ће показати

Сандра Костић и Анђела Кужет, 2/1

Прича о једној йричи

Била једном једна брвна

Завршавала се
Пре свој поучења
И почињала
После свој завршења

Јунаци су њени
У њу улазили
После своје смрти
И из ње излазили
Пре своја рођења

Јунаци су још ни говорили
О некој земљи о неком недугу
Говорили су свакимъ

Једино нису говорили
Оно што ни сами
Нису знали
А су само јунаци из Ђирме
Из једне Ђирме
Која се заварива
Пре свој почетка
И која почиње
После свој заваривања.

Васко Побиа

Има нешто у том што ми нећеш

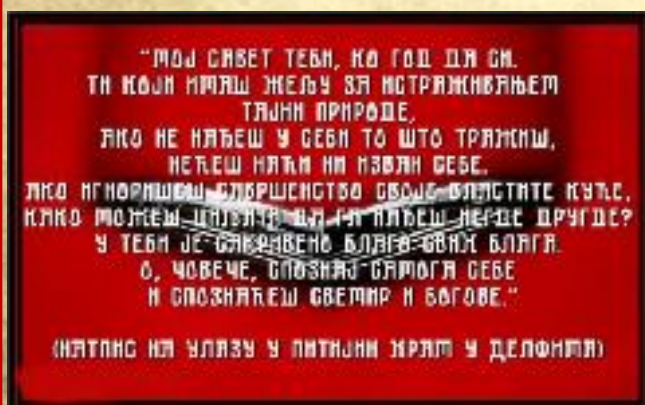
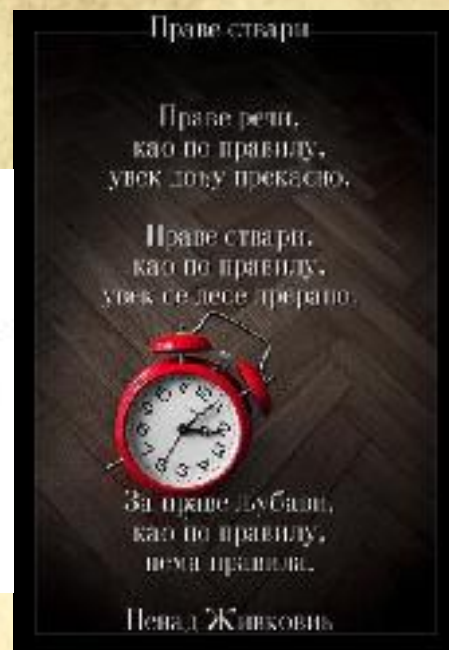
Ima nešto u tom što me nebeš -
ostavljao mi vremena za druge.
Vidim kako veselo oblegao
kao petrir oko moje tute.

Има нешто у тој што ме нећеш,
нешто чему сами не знаш име
Све што кажеш-не шаљу окреш,
а све значи - Не зборави ме.

Има нешта у тој што ме нећећи,
(од те лажи нечијо умрећу).
Има нешта у тој што ме нећећи,
и у томе што ја тебе нећу.

Душко Трмфуноски

Поетски кутак

Избор песама и илустрације:
професор В. Милићевић

Наука или општа култура

Фестивал науке

Од 14. до 17. децембра 2017. године одржан је на београдском Сајму једанаести фестивал науке под слоганом "1 на 1".

Поред већ стандардних одељака са физиком, хемијом, биологијом, географијом, ту су се нашли и екологија, психологија, археологија, пчеларство, као и ДИФ, Црвени крст, енергетика (НИС- пламен у жици, пропелери, макете авиона), телекомуникација (МТС- мрежна телефонија) и неколико танких телевизора испред којих је стајала многобројна дечурлија.

Мислите ли да су гледали су филм о Тесли и о Белу? Како да не! Дошли су на Сајам да играју игре.

Кад смо већ код савремене технологије, сајам је посетио и Срећко, робот који чита емоције. Он нам је дошао из далеке Америке и са „Чубу универзитета“ у Јапану.

Ево неколико занимљивости о емоцијама!

Из Америке је дошао је и Стив Вулф, познати холивудски координатор за трикове и специјалне ефекте, педагог који чини науку веома узбудљивом и инспиративном, јер је „успјешно остварила успјех“. Он је у неких четрдесетак минута предавања објаснио како се снимају опасне сцене у филмовима, али ја вам то нећу открити, драги моји читаоци. Да сте прошетали па свратили до Хале 5 београдског Сајма, знали бисте.

Не брините, на нашу дивну економску науку нису заборавили, али су је сакрили под рад Симе Лозанића, познатог хемичара (мада је он био врло свестран).

У одељку посвећеном њему, две дивне девојке држале су предавање о његовим достигнућима, после чега је ишао квиз знања, мало лакши од „квиза“ наше драге професорке Милице Јелисавца, коју овим путем поздрављамо. Једина разлика је та што смо имали понуђене одговоре, и то четири, као и у већини квизова. (Овим путем молимо професорку да се угледа на овакав принцип тестирања. :-) Унапред захвални будући и садашњи ученици Прве економске школе).

Извукли смо питање „Колики је просек имао Сима Лозанић у средњој школи?“ и добили понуђене одговоре: 5,00 ; 3,53 ; 4,49; 2,44. Шта мислите?

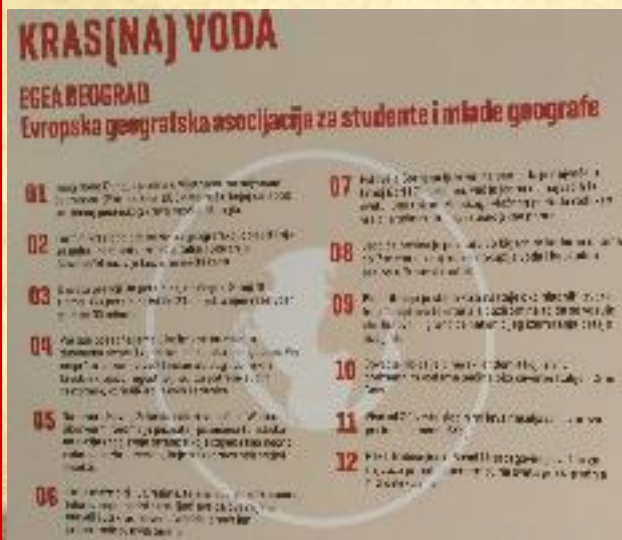
Ако мислите да је био најбољи ђак, варате се. Његов просек је био 2,44.

Наравно, погодио сам! Као награду, добио сам новчаницу од 170 динара.

Чудна награда: Новчаница (ајде!), али зашто баш од 170 апоена? Тамо су ми објаснили да је он помоћу хемије откривао фалсификоване новчанице (рекли су и да је радио у Трезору, али не у школском часопису, већ у Трезору централне банке Србије), а што се тиче броја 170, ове године се навршава 170 година од његовог рођења. Лепа награда за једног економисту!

На једном зиду стајао је и Лозанићев став о хемији: "Знање хемијско нужно је сваком човеку, јер сваког тренутка у животу нашем на хемијске појаве наилазимо, па ће нам без знања хемијског остати мистеријозне: и сам живот наш друго није до продукт неких физичких и хемијских појава, и тог ради, да би свеснији били свога живота, нужно нам је знање хемијско."

Страхиња Петровић, 4/2

БИОЛОШКО ИСТРАЖИВАЧКО ДРУШТВО «ЈОСИФ ПАНЧИЋ»

1. Пчелиња жаока је набуљена тако да се не може извући из људске коже, те након убода жаока остаје у кожи, а пчела са отвореним крајем абдомена убрзо угине.

2. Пчеле могу комуницирати плесом, при чему покретима дају информацију другим пчелама у ком правцу се налази извор хране.

ХРАНА МОЖЕ БИТИ НАША ЈАЧА СТРАНА Фармацеутски факултет у Београду

1. Да би наш мозак функционисао и омогућио нам да размишљамо, памтимо, али и доживљавамо свет око себе, неопходна му је енергија. Основни извор енергије за мождане ћелије јесте **глюкоза**. Иако чини свега 2% масе нашег тела, наш мозак троши више од 25% укупне енергије која се генерише у нашем организму. Због тога је потребно обезбедити велике количине глюкозе само за потребе рада мозга, најбоље уносом хране која садржи угљене хидрате ниског гликемијског изоса, као што су поморанце, брескве, интегрални хлеб, грашак, пасуљ и кикирики.

2. Знате ли зашто **Новак Ђоковић** током меча једе банану, а не јабуку? Јабука је извор угљених хидрата који споро обезбеђују енергију нашем организму, док банана садржи угљене хидрате који довољно брзо и дуго снабдевају мишиће енергијом и тако представљају гориво за организам током читавог напорног меча.

3. **Пасуљ, боранију и грашак** значајно је уносити редовно како би наш дигестивни тракт функционисао боље. Разлог томе је што они садрже дијетна влакна, несварљиве угљене хидрате који чисте наша црева и одржавају цревну флору.

4. **Кромпир не садржи глутен**, биљни протеин који код појединих особа може изазвати оштећење танког црева и стомачне тегобе. Глутен се налази у пшеници, ражи, овсу и другим житарицама које су заступљене у људској исхрани као неопходни извор угљених хидрата. Кромпир зато представља идеалну намирницу којом се потребе за угљеним хидратима могу задовољити, и то без ризика од изазивања оштећења дигестивног тракта.

5. Да ли сте знали да **сир може изазвати зависност**? Наиме, варењем млечних производа, из казеина, млечног протеина, настаје казоморфин, супстанца која у нашем организму изазива осећај задовољства, испуњености и среће, због чега нас тера да што пре поједемо још мало сира или попијемо још мало јогурта чиме постајемо зависни од млечних производа.

6. **Јод, микроелемент одговоран за правилно функционисање штитне жлезде, срца, и развој нервног система и когнитивних способности**, једино се може природно пронаћи у намирницама морског порекла, као што су туна, скуша, лосос, шкољке и лигње?

7. **Витамин Д** је један од ретких витамина чија се синтеза одвија у нашем организму. Како би његов настанак у нашем организму био могућ, потребно је да током пролећа и лета, свакодневно, најмање десет - петнаест минута, у периоду од 10.00 до 17.00 излажемо кожу лица и руку сунчевој светлости, и наша способност одбране од вирусних и бактеријских инфекција, као и јачина костију, аутоматски ће бити бољи.

8. **Прерадом у бело брашно пшеница губи готово све своје витамине и минерале**. Приликом добијања белог брашна, зрну пшенице се одстрањује опна која садржи највећу количину хранљивих материја.

НА ТАЛАСИМА ЕЛЕКТРОМАГНЕТНОГ МОРА Факултет за физичку хемију

1. Радиотехнологијом су се крајем 19. века бавили Никола Тесла, Ђуљелмо Маркони и Нејтан Стафилд. Сва тројица поднели су патенте који су се тicali бежичне комуникације. Коначно, 1943. године, Врховни суд је поништио Марконијев патент у Теслину корист, те је тако Тесла постао онај коме се приписује први патент на пољу бежичних комуникација.

2. Иако наше очи немају способност да виде ултрацрвено зрачење, наша чула ипак могу да га детектују, и то у виду топлоте која потиче са објеката који је емитују. Најједноставнији пример је врелина летњег сунца.

ДО ГОЛЕ КОСКЕ Медицински факултет

1. Више од половине костију нашег тела налази се у шакама и стопалима.

2. Људи се рађају са 207 костију, али их тело одраслог човека има 206. Објашњење: многе кости код деце састоје се од мањих костију које се спајају у једну током одрастања.

3. Једина кост која је већ достигла свој пуни развој при рођењу налази се у уху. У уху се такође налази и најмања кост у људском телу - узенгија, величине 2, 5 мм.

Најдужа кост у људском организму јесте бутна кост, чија величина може да достигне 20% наше укупне висине. Најтежа људска кост је вилична.

4. Јачина кости у погледу издржавања тежине је једнака јачини гранита. Кост величине кутије шибицеа може да издржи чак 9 тона терета! Овај износ је четири пута већи од оног који може да издржи бетон.

Говорили су ми

Говорили су ми да је немогуће. Говорили су ми да неће бити онако како сам ја замислила: „Нећеш моћи да студираш права на државном факултету, а да имаш развијен приватан живот, и уз то да уживаш у свему ономе у чему си до сада, да путујеш и радиш“. Говорили су, говорили и - погрешили.

Шта је са вама? Колико је кројача судбине да позорници вашег живота, оних који никада нису ни заслужили ту улогу? Једини кандидат који је заиста заслужује јесте ви сами. Запамтите то!

Од четрнаесте године маштам о томе како ћу једног дана бити успешан правник. Иако су у међувремену још неки факултети улазили у ужи узбор, знала сам да ће једини прави бити Правни факултет Универзитета у Београду, што поткрепљује мисао чувеног Марка Твена: „Два најважнија дана у вашем животу су дан када сте рођени и дан када сте схватили за шта сте рођени.“

Додатну мотивацију сам добила од професора права Прве економске школе, који ми је рекао да никада није чуо боље излагање материје од стране једног средњошколца, и изванредног успеха на такмичењу у беседништву у четвртој години, о коме никада не бих ни размишљала да није било професорке српског и подршке моје разредне.

Бринуо ме је пријемни, а испоставило се да је то најлакши испит који ме је „сачекао“ на факултету.

Требало је да спремим Историју, Устав и Српски језик и књижевност. Српски ме није плашио само зато што сам тај предмет несвесно спремила већ дванаест година, од првог разреда основне школе. Била сам сигурна да ћу тих двадесет пет задатака, уз обнављање већ прочитане литературе из средње школе и посвећених недељу дана, успешно савладати.

За Устав постоји направљена скрипта за пријемни, да не кажем скриптица од десетак страна, коју треба научити за свих десет поена из тог предмета. Ноћ је предуга за њу.

Међутим, како увек постоји “али”, моје “али” је тада била Историја. У средњој школи сам је имала само годину дана. Знала сам оно што ме је интересовало, али далеко од тога да је то било довољно. Уз то, носила је великих двадесет пет поена. Дуго сам је спремила. Још док је трајала школа читала сам књиге за све четири године гимназије, а од када сам се распустила, спремила сам је још интензивније.

Од почетка јуна до пријемног будила сам се ујутру око девет, правила лимунаду и, љуљајући се на огромној љуљашци на тераси, учила по неколико сати. Мучила се јесам, али сам са учењем престајала када су се други будили, тако да ништа себи нисам ускратила.

Дошао је дан пријемног. За разлику од многих, који су лили сузе чак и пре самог теста, ја нисам имала трему. Можда неку позитивну. Знала сам да Правни сви уписују, а храбрили су ме и бодови које сам понела из средње школе.

Тест је имао шездесет питања. Престравила сам се када сам видела прво. Било је то питање из историје. Тек сам почела, а већ сам се двоумила. Дубоко сам удахнула и већ је било лакше. Знала сам да ми треба неколико тачних одговора из Историје и већина из Српског и Устава како бих сигурно упала на буџет.

Резултате сам чекала два дана, најдужа два дана у свом животу. Када су напокон изашли, прелетела сам првих шесто места. Тамо су била имена људи који су упали на буџет. Нисам видела своје. Ухватила ме је паника. Вратила сам се на почетак документа и много спорије читала. Већ после неколико тренутака, угледала сам своје име.

Упала сам на буџет!

У зграду факултета сам крочила својом ногом, а главом свих оних који су о њему говорили као о нечему страшном. Била сам припремљена на терор, целодневно учење, одрицање од слободног времена, квалитетно проведених сати са најближима, добрих филмова. Међутим, убрзо се потврдило оно што сам већ знала - организација је пола посла.

Радила сам хонорарно још у средњој школи, а наставила још интензивније од када сам на факултету. Истина, посао ми одузима само неколико сати, неколико дана недељно. Ипак, већ три године зарађујем сама за себе. Постоји ли ишта моћније него кад сами располагете сопственим новцем?

Наш дописник са Правног факултета

Ја свој новац трошим на путовања. Црна Гора, Грчка, Чешка, Мађарска, Пољска су само део онога што је обележило моју незаборавну претходну годину.

Не могу рећи да не учим, али је много лакше кад је оно чиме се бавите, оно што учите, управо оно што волите.

Амбициозна јесам, али се не могу похвалити да је та врлина била на врху моје листе када сам започела студентски живот. Циљ ми је био да успешно завршим прву годину, а факултет у најкраћем могућем року. До завршетка факултета ме чека још много подвига, али је прва година завршена и више него успешно.

Када бих морала да се одлучим за предмет који ми је задавао највеће муке на првој години, колико год би то искрених осмеха изазвало, одлучила бих се за социологију. Не волим то учење од речи до речи, при чему ни сама не знам шта говорим. Положила сам и њу, а захваљујући сјајним резултатима, испунила сам услове за стипендију и обезбедила себи још једну годину студирања на терет буџета Републике Србије.

Када је све деловало и више него бајковито, стигао ми је мејл са адресе факултета. Био је то позив на доделу награда најбољим студентима Правног факултета Универзитета у Београду. Похвалницу сам примила на приредби поводом обележавања Светог Саве, уз громогласни аплауз. Осећај је био невероватан.

Средња школа и факултет су два света. У средњој школи је све ушушкано, наставницима је стало, безбрижан си. На факултету си риба бачена у море. Препуштен си сам себи, али и то има својих предности, јер те нико ни на шта не обавезује. Све можеш, а ништа не мораш.

Сада, када ме већ замишљате као неку асоцијалну штеберку, иако ја никада термин штребер нисам сматрала негативним епитетом, желим да напоменем са свакодневно своје време посвећујем породици, многобројним пријатељима, дечку и квалитетним проводима. Биоскопи и позоришта не испаштају, рођендане не пропуштам, а клизање, билијар и тренинзи су ми учестале активности.

„уместо да прижељкујете

када ће доћи следећи одмор, размислите о томе да почнете живети живот од кога не желите да побегнете“. Ја свој наредни одмор већ имам испланиран. Чека ме чаробна Италија, а потом и сунчани Египат.

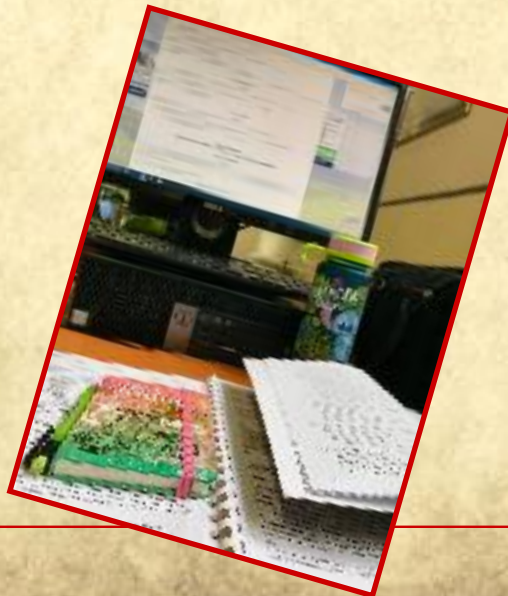
Нисам ја неки мотиватор који ће другима делити савете око добре организације. Оно што могу рећи свима, као нешто што је најважније, јесте - да нема одустајања. Винсент Ломбарди, чувени амерични фудбалер и по мишљењу многих један од најбољих тренера у историји спорта, рекао је: „*Кад једном почнеш одустајати, то ти се претвори у навику.*“ Најгоре што може да се деси је да паднете. Можете пасти пријемни, испит или са листе за буџет, али тада није то оно што је битно. Битно је да будете задовољни падом, колико год сулудо то звучало. Ако не можемо бити најбољи, можемо се потрудити. Труд не кошта. Морамо имати циљ. Тада смо већ на пола пута.

Иако би сигурно прекрасно било када би нам успех пао са неба, сигурна сам да не постоји ништа толико изузетно као када се након безброј степеника попнете на врх, и то корак по корак.

Да се сагради Кеопсова пирамида, било је потребно дугих двадесет година и око сто хиљада људи, а ми имамо прилику да сами саградимо пирамиду сопственог успеха. Тај исти успех вам се неће мерити према томе докле сте догурали, већ према томе колико сте препрека морали прећи на путу до тамо.

Прва препрека вам је туђе мишљење. Прескочите је! Не допуштајте да други утичу на вас, јер мени су говорили, говорили и - погрешили.

Ања Радаковић, студент II године Правног факултета,
бивши ученик Прве економске школе,
учесник на Републичком такмичењу из Беседништва и реторике, 2016.

Лазар Петровић

Економски факултет и студентска размена

Тај 30. мај био је дан када смо коначно завршили Прву економску школу. Мислили смо да је то крај свих наших мука и да почиње лепши и лакши део живота. Ох, како смо се само преварили!

Говорим ово зато што нам је већ први колоквијум из математике то доказао – на њему је било цело градиво средње школе, а имали смо рок од седам дана да све то поновимо и провежбамо. Читав обим градива који сам имао да спремим за пријемни испит могао се мерити тек са једним колоквијумом из неког економског предмета. Зато се то и зове факултет и зато то и јесте виши степен студија. Како кажу наши стари: »Без муке нема науке!«

С обзиром на то да сам био ученик одељења IV/ 4, и као такав стипендиста професорке Радмиле Милентијевић (њену награду добијају само најбољи матуранти наше школе), нисам се плашио ни пријемног испита ни Економског факултета Универзитета у Београду, о коме су ми много причали. Као уписан редован, буџетски студент на овом факултету и захваљујући предзнању које сам стекао у Првој економској школи, успео сам да изађем на крај са свим предметима у првој години. Предмети су се низали, године пролазиле.

Уписао сам на терет буџета (али не и родитеља) и трећу годину, смер *Статистика, информатика и квантитативне финансије*. Смер је т еж ак, мада сам успео како-тако да савладам и тај први семестар треће године и упловим у други. Тада сам, у марту месецу (2017. године), игром случаја сазнао да на факултету постоје програми стипендиране студентске размене широм целе Европе. Већину информација сам добио од колегиница и колега који су у то време већ били на размени у Бечу, на једном од најпрестижнијих факултета из области економије - WU Wien.

Још као матурант желео сам да одем негде «преко» на студије. Заправо, моја једина жеља је била да одем у Беч, и то баш на студије на «WU», одмах после средње школе. Како нисам имао никакво познавање немачког језика, почео сам најпре да решавам тај проблем. Међутим, проблем је био новац, тако да је то заправо главни разлог мог одлагања овог сна за Мастер студије. Искрено, тада би ми било много лакше, јер овај ниво студија постоји и на енглеском језику, који сам ја, захваљујући предзнању из основне и средње школе, одлично познавао. Мој савет свима је да треба учити језике, то је највеће богатство, и не каже се за цабе: «Човек вреди онолико колико језика зна».

Током студија почео сам факултативно да учим и кинески, на Економском факултету. Осим што сам успео да савладам почетне нивое овог веома занимљивог језика, успео сам, преко те школе кинеског, и да одем на путовање у Кину, и то баш два месеца пре размене.

Било је то, наравно, феноменално искуство - упознавање једне сасвим нове државе, континента, косомоса (мада је то нека друга тема).

На позив председника Привредне коморе Аустрије пет студената из Србије је посетило Грац и учествовало на Европа- Форуму у Нојмаркту

Прво питање које сам имао за моје колеге на размени било је: «Да ли је размена на енглеском или на немачком језику?» Размене у оквиру ERASMUS + CEEPUS програма одвијају се на енглеском. Сјајно, пола проблема је решено!

Друго питање било је: «Колико се то плаћа?».

Уследио је невероватан одговор: „Ништа! Они теби плаћају да студираш код њих!“

Забога! Реците ми да не сањам! Реците ми још да је то усклађено са нашим програмом и да нам се признају предмети положени тамо и - пакујем кофере! О, да!

Вероватно сам удавио своје љубазне колеге масом питања везаном за то како се пријавити, који су услови, како, где...

Проблем у том тренутку је био што сам имао свега месец и по дана да прикупим сва та документа и приложим их. Све даље информације о техничким детаљима и самом конкурс у успео сам да пронађем на страници сајта факултета, као у и одређеној служби факултета.

Период од месец и по дана делује као сасвим довољан, и за мене није био проблем да сву документацију која је зависила од мене прикупим и саставим за недељу дана, али на један једини документ (најважнији, наравно) који је требало да добијем од факултета чекао сам месец дана и добио сам га у последњи час, јер су „добро“ организовани... Тај период био ми је изразито стресан јер сам дао свој максимум, али је све и даље било неизвесно и ништа више није било у мојој моћи. И сам процес је комплексан, јер се студенти у марту/априлу пријављују за нешто што би требало да се деси у октобру. Конкретно, ја сам се пријављивао за зимски семестар четврте године.

Након прихватања моје кандидатуре у мају месецу и након многих недаћа и стресова који су ме задесили и, наравно, након положених испита, дошло је и то септембарско вече када сам се аутобусом упутио у Беч.

У овом граду сам већ био једном, на матурској екскурзији (једини сам ишао из свог одељења), и још тада ми је остао у веома лепом сећању. Сада сам имао пуна четири месеца да га истражујем. Беч је иначе град у коме се човек врло лако снађе, да не помињем да у њему живи око 300 000 Срба.

Пошто сам већ унапред резервисао и платио Студентски дом и врло брзо и лако завршио њихове административне процедуре, био сам спреман да отпочнем са предавањима. Наравно да сам се плашио да ли ћу успети да пратим предавања на енглеском, да ли ћу успети да положим све испите... Врло брзо сам схватио да је материја која се тамо обрађује врло једноставна у односу на ону коју обрађујемо на нашем факултету. Сам обим градива је неупоредиво мањи. Такође се испоставило да ни језик није проблем, а ни професорима то није матерњи језик. Систем високог образовања је тамо ипак другачији, али што се каже: «На добро се човек брзо навикне». И заиста је тако. Иако је материја лакша и мањег обима, на крају се испоставило да је много применљивија него код нас. Такође сам приметио да смо ми знатно образованији и у том струковном смислу супериорнији од својих колега из других држава, тј. да имамо далеко веће знање од њих.

Студентски живот је тамо веома развијен и заправо је веома здрав. Током путовања, која су организована само за нас, током тих догађаја и журки које су организоване три пута недељно, сваке недеље, опет само за нас, имали смо невероватну прилику да упознамо велики број својих нових колега из иностранства. Сматрам да је то највећа вредност студентске размене: тамо се повезујете са студентима из многобројних држава, делите иста искуства, приче, а богами и зоре. У данашње време, време интернета, комуникација је и ван размене веома лака са пријатељима из иностранства, и сигуран сам да ћу се и након размене сусрести са неким од њих.

Месечна студентска стипендија износи 850 евра и сасвим је довољна да се покрију сви трошкови. Можете чак и да уштедите! Наравно, треба бити рационалан.

Још једно сјајно искуство које стекнете на студентској размени јесте - самачки живот. Примера ради, ја сам научио да кувам! Морате да ускладите куповину намирница, прање веша, кување и учење. Нема маме, нема тате, све морате сами – то је прави испит зрелости.

Тренутно је служење војног рока код нас необавезно и траје три месеца. Ово је теже! Размена траје четири месеца. У војсци вам је све опегло, опрано, скувано, у свако доба дана се зна шта радите, на финансије не морате уопште да мислите, и то прође веома брзо. Овде све зависи од вас и заиста мислим да је теже, али и много лепше него служење војске.

Наш дописник са Економског факултета

О томе шта после размене - не бих желео да вам много говорим. Видећете и сами, ако се осмелите!

Можда ћете се, при повратку кући, мало разочарати (због повратка у добро познату стварност), и то ће трајати, та „депресија“, једно месец и по дана. Али, укус који остаје у устима након завршене размене сигурно је слadak, јер сам сигуран да је то најлепши део студентског живота.

Моја порука вама, садашњим ученицима моје драге Прве економске пколе, јесте да **вредно радите, учите и слушате професоре** (не, ово није никакав пропагандни текст, ово је исповест!), јер ви похађате, сигуран сам, најбољу средњу стручну школу у Србији.

Професори (који су вам сада вероватно досадни) јесу одлични људи, пре свега, и сигурно ће вам беспрекорно пренети материју, али то ћете схватити тек кад дођете на факултет.

Уживајте, учите и радите, јер се рад увек исплати! Срећно!

Лазар Петровић, студент треће године Економског факултета,
учесник на Републичком такмичењу из Историје.

Зашто се бавити просечним спортом

Зашто се бавити просечним спортом кад можеш бити мачевалац?

Постоје бројне несугласице око тога када је мачевање постало спорт и из које земље потиче. Неки ће тврдити да мачевање као спорт потиче из Шпаније, али због каснијих преправки оружја људи све више сматрају да заправо потиче из Италије и Француске. Познато је само да је у периоду четрнаестог и петнаестог века постало спорт.

У мачевању постоје три врсте оружја - сабља, мач и флорет, које се, осим по структурним оружја, разликују и по техници и правилима која се примењују у борбама. Зона у којој се могу постићи поени варира од оружја до оружја.

Флоретом се може остварити поен врхом оружја тако што се противник "убоде" у трбух. Врхом мача, и то убодом, такође се остварују поени код мача. Разлика је што зону за остваривање поготка сада представља цело тело. И на крају, сабљом се могу остварити поени ивицом сечива, такозваним сечењем, и врхом сечива, односно убодом, и поени се остварују у зони од струка нагоре.

Мачевање представља олимпијски спорт још од Олимпијских игара 1896. године у Атини. Тада су се у овој дисциплини могли такмичити само мушкарци, и то је трајало све до Олимпијаде 1924. када је уведен и флорет за жене. Мач је уврштен 1996. године, а сабља почетком овог века, 2004. године

Мачевање је један од најнапорнијих и најјачих спортова, јер је потребна изврсна кондиција, координација, брзина, знање, као и добра емоционална основа. У току турнира догодиће се неколико падова на писти, али да би постао првак мораш знати и како сам себе да подигнеш из тог стања.

Мачевање је један од ретких спортова у Србији. Штавише, многи људи нису ни упознати са чињеницом да се тим спортом могу бавити. Наиме, широм Србије постоји неколико мачевалачких клубова, чак се седишта неколико њих налазе у Београду. Неки клубови тренирају више оружја, док су се неки специјализовали за одређену врсту оружја.

Како се неколицина људи бави овим спортом, али ипак широм Србије, могу се упознати дивни људи и склопити дугорочна пријатељства. Чак и ако су вас тек упознали, пружиће вам подршку на писти. На писти можете бити и највећи супарници, а то неће покварити ваше пријатељство.

Наш шампион

Тренирам у мачевалачком клубу „Синђелић“ и за овај, релативно кратак, период мог тренирања упознала сам дивне људе пуне наде и жеље за успехом у овом спорту.

Клуб прима и децу од пет година, као и људе у позним годинама, тако да се сви могу опробати у овом спорту. Чак и они најтежи тренинзи се могу учинити лакшим поред доброг друштва и опуштене атмосфере.

"Fencing is about passion and self-balance. Once you put your mask on, the world stops and nothing else matters anymore. It's just you and your saber, now an extension of your body." - Jamie Martin

Јована Влајковић, 4/1

Стицајем околности, сазнали смо (али не од Јоване) да је постала првакиња Србије у мачевању.

Зато смо замолили њену сестру, бившу чланицу Новинарске секције, да нас извести о Јованиним успесима у овом спорту.

Овом приликом јој захваљујемо што је остала верна секцији и што нам је послала податке и слике своје скромне сестре - шампиона у овој необичној спортској дисциплини.

Јованине медаље

Драги ученици Прве економске школе,

Желим да вам кажем нешто о вашој вршњакињи, Јовани Влајковић.

Из претходног текста о мачевању чули сте мало више о том спорту.

Међутим, оно што нисте чули јесте прича о претходним такмичењима и успесима ваше Јоване.

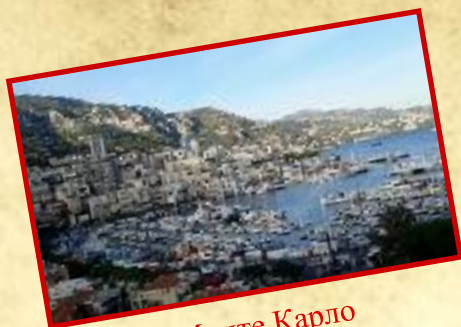
Јована је на турнирима ове сезоне освојила по две златне, сребрне и бронзане медаље.

Златне медаље је освојила на Државном такмичењу, када је постала Државни првак Србије индивидуално, а и са тимом.

На крају, желим да вас све поздравим и да вам поручим да никада није касно да пронађете спорт којим желите да се бавите и постанете првак државе.

Милица Влајковић, студент треће године

Екскурзија четвртог разреда

Монте Карло

(Матуранти у Кану, испред чувене Палате фестивала)

Ница: Азурна обала

Школске 2017/18. године, матуранти Прве економске школе у Београду, први пут откад похађају средњу школу, били су на екскурзији. Због те чињенице, већина је једва чекала да крене на пут.

Екскурзија је трајала пет дана (од 23. до 27. октобра 2017. године), у току којих су обишли Азурну обалу: Верону, Бусоленго, Сан Ремо, Монако, Монте Карло, Ез, Кан, Ницу, Грас, Лидо ди Јесоло, Венецију.

На питање како су се провели по Италији и Француској, ученици су имали различите одговоре.

Коментари су, углавном, били позитивни. Већини се допало путовање и дружење током екскурзије.

Једна ученица IV/3 казала нам је да се никада боље није провела. Највише јој се допала Ница, због лепоте града, предивне плаже и очаравајућег погледа са видиковца, као и због неколико сати слободног времена.

Другој ученици се највише допала ботаничка башта Ез, због тога што се налази на стрмом терену и има прелеп панорамски поглед, као и због дивних и ретких врста биљака.

Другима су се више допали градови у Италији, попут Вероне, града љубави, који се нарочито свидео девојкама, као и Санремо, град музике, како нам је рекао Марко П.

Последњи дан екскурзије ученици су провели у Венецији, граду необичног изгледа и положаја, одакле су се упутили ка Београду.

Војин Павловић, 4/3

Грас - престоница парфема

Верона - Зид љубави

Ез

Кан -отисци руку
Катрин Данев

Кан - Улица Срба

Санремо

Бусоленго

Венеција

Зашто кажеш Кан, а мислиш на "Rue des Serbes"!

Одеш у иностранство да спознаш пространство и – тик уз ексклузивну Гучијеву радњу, а дијагонално од најчувенијег црвеног тепиха на свету – уђеш у Српску улицу. Тачније, у Улицу Срба (*Rue des Serbes*), чији назив су сви, а да не знам зашто, превели као *Српска улица*.

Помислиш како си свој на своме, код куће, и све ти буде лепо, и уживаш у сваком тренутку проведеном у том граду, обасјаном каснооктобарском светлошћу и готово пролећним поветарцем. Изненађен или не, осетиш понос јер знаш да улице не добијају имена тек тако, по неким ветровима или травама, а ако их и добију - нова поколења то избришу и одбаце страно тело са свог бића и идентитета.

Но, иако би се такво нешто могло очекивати, због бројних, пре свега политичких струјања, бура и цунамија, ништа није избрисано ни уклоњено.

Достојанствено, усправно, на левом реверу чувене Кроазете, *Rue des Serbes* стоји и прича своју причу онима који имају уши за та уста. А она кажу:

„У току Првог светског рата у канску луку упловио је брод са српским рањеницима. Са брода, запрежним колима, рањеници су превожени до болнице, која се налазила на крају ове улице. Вест се брзо прочула по граду. Грађани Кана су масовно изашли на улицу, створивши шпалир дуж целог пута до болнице. Клицали су храбрим српским војницима. Са собом су понели храну, воду, гардеробу и наравно цвеће за српске хероје. Нису се разишли док и последњи српски рањеник није смештен у болницу. За време боравака наших рањеника у болници, грађани Кана су их често обилазили доносећи им поклоне, исказујући своје дивљење за њихову храброст и чинећи све да им боравак у Кану учине што подношљивијим.“

И њихови потомци били су достојни својих предака, деведесетих година прошлог века (1993. године), када су, на референдуму, одбили да се тој улици промени име.

Није ми звучало превише убедљиво објашњење водича да је Кан добио име по кани, биљци која се ту некад узгајала. Зато сам потражила друго објашњење и сазнала да је име овог града старокелтског порекла, и да значи „*бојно поље*“, јер је још у доба Келта, као и у новијој историји, приликом савезничког искрцавања у Нормандију, био поприште великих борби. Бојно поље?! Зар нисам више пута чула да се и реч „Калемегдан“ преводи као „бојно поље“? Још ће испасти да је Кан имењак наше тврђаве. Ал` не лези враже! Реч „кале“, кажу стручњаци, не значи само тврђава, већ простор испред тврђаве, а реч мејдан/мегдан односи се на поље, ливаду, трг. Кад је, у славна отоманска времена, један јунак позивао другог на мегдан, то је значи да га је позвао да изађе у поље, да му објасни неке ствари, а не дословце - на мегдан, у поље, у бој. „*Изађимо у поље*“, рече Каин, *туђ љубави...*“ Било како било, на тим пољима су људи, а нарочито јунаци, вазда „*ћаскали*“.

Приликом једног од тих „*ћаскања*“, 1944. године, у току ослобађања града од Немаца, уништено је 80% града, али је новац који су дали већ досељени Британци, Немци, а од двадесетих година и Американци и остали, очигледно учинио своје, те се Кан све више развијао и привлачио нарочито имућне људе и уметнике. Зато је Кан данас синоним за гламур, богатство, цет – сет, екстраваганцију... То се може видети по изложима, хотелима, аутомобилима...

Данашњи Кан, то су, пре свега:

Палата фестивала, конгресна дворана позната као *Palais des Festivals*, огроман комплекс саграђен на месту некадашњег Казина, и испред ње **Авенија познатих**, на којој се налазе отисци дланова добитника златних Палми, познатих глумаца и режисера (водич нам је притом истакао како је Кустурица овде Бог, јер је добио три Златне палме – две за најбоље филмове и једну за режију, а да је два-три пута био и у жирију за доделу те престежне европске филмске награде),

Кроазета (Boulevard de la Croisette), булевар дугачак два и по км, и широк двадесет м, уз чије десно раме се простира исто толико дуга пешчана плажа,

Majestic Barriere, JW Marriott Cannes, Intercontinental Carlton, Grand Hyatt, Hotel Martinez (хотели у којима преноћиште кошта од 800 до 8000 €),

Пристаниште (у коме су бројни бродови и једрилице чији јарболи издалека изгледају као огромне, густо збијене подигнуте сабље које израњају из воде)...

Иако је боравак у Кану био врло кратак, и матуранти и професори су га напустили са најлепшим утисцима, а сведок томе је и заједничка фотографија испред Палате фестивала.

Професор В. Милићевић

Савети и поруке матураната Прве економске школе

Савети и поруке матураната Прве економске школе будућим ученицима

На питање, постављено матурантима 2017/18, шта саветују будућим ђацима Прве економске школе, било је различитих и занимљивих одговора.

Већина сматра да је Прва економска школа добра за будуће академске грађане, јер као основу омогућава широк спектар сазнања о економској струци.

Висок степен стручности самих професора, као и избор различитих смерова, пружа ученицима могућност да се ближе упознају са економским предметима, са којима се први пут сусрећу. Са тим се слаже и Марко из IV/3, ученик огледног, Банкарског смера.

Било је занимљивих сугестија у вези са Првом економском школом.

Јован П. препоручио је, првенствено дечацима, упис у школу због великог броја прелепих девојака које је похађају.

Један од момака је у шаљивом тону рекао: „Било - не поновило се“.

Катарина из IV/3 дала је савет да се само слушају професори и долази на време у школу, а већина ученика је саветовала да се редовно учи и неће бити проблема.

На крају, и чињеница да је Прва економска школа на добром гласу, али и на високом нивоу заштите и обезбеђења, може навести будуће ученике да је упишу.

Војин Павловић, 4/3

„Школа се још није званично ни завршила, али ја сам већ почео да заборављам све ружне и тужне тренутке у њој. Било их је много: често сам се свађао са професорима, добијао лоше оцене, доживљавао разна разочарења у друштву, али да ме сада неко пита да наведем бар једну такву ситуацију – не бих умео.“
Алекса Ж.

„Истина је да сваки крај доноси нови почетак, али признајем да ће ми недостајати школа, ма колико то сад сулудо звучало, јер овај крај отвара врата озбиљним животним одлукама, новим проблемима много већим од тога да ли ћу добити прелазну оцену. Једнога дана пожељећу да се опет вратим у школу, али те могућности неће бити.“ Наталија Ч.

„Тек сад схватам да је стварно крај: крај нашег дружења у школи, крај нашег одласка на одморе, крај тражења нових пекара у којима бисмо јели, крај седења на часу, крај учења школских ових предмета, крај бежања са часова, крај средње школе. Тек сад сам почела да осећам тугу, јер тек сад и схватам да ништа више неће бити као пре.“ Сара И.

Матуранти

„Кад сте ушли у нашу учионицу, а да се нисте насмејали некој анегдоти, или изнервирали, или испунили целу рубрику за одсутне? Видите, нисмо били досадни. А онда, када питате, просто се побијемо сугеришући вам да ли да кренете од првог или последњег у дневнику; а када нам дате неки задатак, поделивши нас у групе, хаос је блага реч за стање које тада настане. Опет, и као такви, постали смо породица.“ Милица Д.

„Сваки средњошколски дан ми је био испуњен учењем, изласцима, радошћу и, што је најбитније - правим пријатељством. Упознала сам пријатеље који ће, од сад па до краја живота, бити уз мене, који ће ме волети, који ће ме подржавати. Због свега тога сматрам да сам веома срећна и да су ми ове четири године прошле у срећи.“ Александра Ј.

„До сада смо били мажени и пажени, и професори су били пуни разумевања за наше поступке, а од сада ћемо морати да приступимо животу са већом дозом одговорности, како бисмо истом мером могли да узвратимо млађима.“ Анђела К.

„Тек сада схватам да, у ствари, не желим да напустим ову школу, да никада више нећу седети у школској клупи, да нећу журити на час да ме не упишу.“ Тијана Р.

„Недостајаће ми све то: наш редослед седења по клупама, наше учење пре часа и вечито прогнозирање шта би наставник могао да нас пита.“ Анђела К.

„Више никада нећу дочекати први септембар у школској клупи у Првој економској школи са својим пријатељима. Тај датум ће за мене од сада бити као и сваки други у години. Нисам ни слутила да ћу стећи толико добрих пријатеља за ове четири године, нити сам веровала да ћу, заправо, заволети школу, да ће ми сваки одлазак у школу представљати задовољство, било то због дружења, бескрајног смејања или можда неке љубави.“ Нађа Б.

„У школи сам упознала много дивних професора, пуних знања и воље да нам га пренесу. Слика о професорима варира од ученика до ученика, али ја могу рећи да су то велики људи. Осим знања које су нам пренели по плану и програму, било је ту много градива из животне школе. У жељи да постанемо велики људи по знању и јаки по карактеру, и сами су постали такви у мојим очима. Јер, у животу и јесте тако: можеш да даш само оно што имаш.“ Анђела К.

„Остаће нам лепе слике у срцу и мислима неко време, али знање које смо стекли остаће заувек и водиће нас кроз цео живот, употпуњујући нашу душу, јер „школа лечи лењост и самоћу.“ Анђела Д.

„Искористимо још ове ситне сате да кажемо једни другима колико су посебни! Пожељимо свима срећан пут у живот! Сачувајмо сваки делић младости у срцу, јер ниједан неће бити као овај сада!“ Вања Н.

„Желим да вам се све велике жеље остваре и да успете у животу, али да не заборавите онога ко је седео поред вас, и да се увек сећате ових дана. Јер, заиста, имате и чега.“ Милица Д.

„Професори су били у праву: и ја сада мислим да су нам се најлепши тренуци догодили у средњој школи.“ Тамара Т.

ЗАНИМЉИВИ ПИСМЕНИ ЗАДАЦИ

Писмени задаци су за неке ученике права мора. Какве год теме предложио професор, обично неко уздахне или љутито прокоментарише: «Какве су ово теме?! Могли сте да date и неку лепу!»

Ученици, изгледа, не схватају да професори уживају кад им падне ипак неки занимљив задатак. Зато и дају теме које ће инспирисати ученике да напишу такве задатке.

Једна од њих је и тема која ученицима дозвољава коришћење жаргонизама (за чим они, чини се, чезну), али и захтева маштовитост и креативност.

Пред вама су два задатка на необичну тему «Воздра, Вуче! Где си, тебра?» Надамо се да ће вам бити занимљиви бар онолико колико и онима који су већ имали прилике да их чују или прочитају.

Воздра, Вуче! Где си, тебра?

Ових дана сам у школи учила о Вуку Караџићу и о његовом доприносу нашем језику и правопису. Учила сам о њему и у основној школи, али сам сада у средњој читала његова дела и критике, и схватила сам колики је он, у ствари, цар.

Он је, без длаке на језику, говорио о стварима које су му сметале и о незнању најпопуларнијих писаца, а најјача реченица коју сам прочитала је да М. Видаковић својим делом прави магарцем и себе и своје читаоце. Која је Вук братина!

Једном сам пролазила поред Вуковог споменика и у шали му добацила: „Де си, Вуче? Како је, тебра?“ , а да ствар буде још чуднија, добила сам и одговор који гласи: „Ево ме, тебра. Де си ти?“

У тренутку сам застала, не верујући шта сам чула, и питала га: „Зар у твом речнику постоји реч „тебра“?

Само се насмејао и одговорио: „У њему има више речи него што можеш да замислиш.“

Било ми је мало чудно што сам од њега чула реч коју претежно млади користе. Одмах сам помислила да је Вук већа царица него што сам мислила, и одлучила сам да мало поразговарам са њим.

„Брате, где си ти чуо ту реч?“

„Сестро, седим овде већ дужије време. Наслушао сам се свега и свачега.“

„Како ти се чини данашњи говор? Јеси ли запазио неке интересантне и кул речи које би убацио у свој речник?“

„Говор је много другачији данас. Чуо сам много речи за које нисам знао шта значе, као нпр. буразер, супер, тебра, а и приметио сам да људи користе реч 'брате' и њом оловљавају неког ко им није брат. Говоре је чак и припадницама женског пола. То ме је много зачудило.“

„Ах, Вуче! То је само узречица. Хтела сам да те питам нешто што ме је много занимало кад сам учила о теби. Зар се ниси плашио да твоје реформе неће успети? Наилазио си на критике многих људи, нису те подржавали и омаловажавали су твој рад. Шта те је то натерало да се бориш против свих и да се свима супроставиш?“

„Ја сам само хтео да се говори и пише језиком који ће сви разумети. Реформисао сам ћирилицу и за сваки глас увео по једно слово. Скупљао сам речи простога народа и саставио речник на основу онога што сам чуо. Чврсто сам веровао у оно што сам радио и знао сам да је исправно. Хтео сам да покажем лепоту нашег језика, да народу покажем колико је наш језик благо. Сакупљао сам и народне песме, пословице и приповетке и издао их у неколико књига. Хтео сам да покажем колико наш језик вреди. Имао сам уз себе неколико људи који су ми помагали и без којих можда и не бих успео све ово, али желим да ти кажем да мораш да се бориш. Бори се за оно што желиш, буди храбра и не дозволи да те људи обесхрабре! Чврсто веруј да можеш и – успећеш. Мене је, од самог почетка, водила воља и жеља да помогнем свом народу, и успео сам. А и ти ћеш. Само буди упорна и веруј да ћеш успети! Веруј у своје циљеве, чврсто их се држи и на крају ћеш бити срећна.“

„Вуче, ти си највећа братина! Хвала ти на овом супер разговору који ћу заувек памтити. Сада морам да идем, али желим да ти кажем да увек останеш таква царица! Довиђења!“

И тако се завршио мој разговор са овим краљем. Захвална сам му на суперкул разговору, а и Вама желим да препоручим исти. Увек га можете наћи на истом месту. Он увек седи и посматра, а знате где га можете наћи.

Јована Стојановић, 2/5, 2015/16 .

Воздра, Вуче! Где си, тебрат?

(Ликови: наратор, Гавра, Вук, мама)

Наратор: *Једне обичне вечери у Београду десио се сусрет два потпуно различити света. Марко Гаврић, познатији као Гавра, враћао се кући са журке.*

Гавра: Ау, како ме бози ова ракија, брате!

Наратор: *На путу за кућу сусреће се са једним стирцем, који му је однекуд био познат*

Гавра: Опааа! Где си, старино? Какве су то крпе на теби, ко из музеја да си побегао?

Вук: Не питај, синко! Игубљен сам у овом лудом времену.

Гавра: Ае код мене на гајбу! Правим афтер.

Вук: Хвала, момче! Мора да си из добре куће кад хоћеш да помогнеш, али шта ти је то гајба?

Гавра: Ау, чича, из ког си ти, бре, века? Па идемо до моје куће.

Вук: Извини, синко, али у моје време људи су то звали дом, и у овако касне сате ти би већ морао бити у кревету.

Гавра: Чича, си ти релан? Ае узми мој најки дукс, смрзо си се!

Вук: Хвала, хајдучино, али мени је моја телећа кожа довољна да се загрејем. Знаш, у моје време био је један Сима, исто тако фино чељаде као ти, али је псовао по народу као кочијаш.

Гавра: Ау, будала! Па шта је сада са њим? Где је он?

Вук: Ухапсише га и судише му за узнемиравање народа.

Гавра: Деда, бре, како тако начитано причаш? Као да си Вук или Доситеј...(Гавра почиње да се смеје)

Вук: Ех, Доситеј! Кад га се само сетим! А био је добар човек, учтив, паметан... А волеле су га и даме.

Гавра: Опа! Значи, фрајер. А, чича, откуда ти њега знаш?

Наратор: *Гавра је после неког времена схватио да је тај стирац онај чувени Вук Караџић..*

Вук: А је ли, момче, како то да у ово време ниси код куће, уз своју мати?

Гавра: Ма био сам на некој журкици, мало сам се убио од алкохола, али ништа посебно.

Вук: И ја сам некада ишао на журеве, мада их нисам много волео. Ја са села, а тамо све господа одевена као из палате.

Гавра: Ма ми данас само треше фурамо.

Вук: Е, дечаче, ништа ја тебе не разумем.

Гавра: А знам! То ми и кева стално говори...овај, мајка.

Вук: Можда би било боље да говориш српски, а не тај накарадни језик.

Наратор: *Гавра долази до куће и звони на врати, али нико не отвара. Наиме, његова мајка се много наљутила на њега што већ ноћима није код куће. Одлучио је да је позове.*

Гавра: Јој, мајка ме избацила! Шта сад да радим? Морам да је потовем телефоном. Знам да не знаш шта је то, али ово није тренутак за објашњавање.

Вук: Шта год то било, твоја мати је вероватно љута зато што те ништа не разуме.

Наратор: *Гавра је схватио да је Вук у праву и да је боље да промени своју ружну навику.*

Гавра: Хало, мама! Молим те, отвори! Променио сам се! Молим те, мајка, молим те!

Мама: То је то што имаш да ми кажеш? А где је оно "кево", "брате", "олади мало" или "смараш, бре"?

Гавра: Мама, молим те, отвори! Нема више журке без престанка, сељачког говора, ти си ми битнија од тога!

Мама: У реду! Ово ти је последњи пут да ми приредиш овако нешто!

Гавра: Вуче, да тебе није било па ја не знам шта бих. Хвала ти много!

Вук: Ох, препознао си ме! Драго ми је што сам ти помогао. Још једно чељаде српским језиком говори. Мој задатак је овде завршен. Збогом!

Гавра: Здраво, Вуче! Хвала ти много, још једном!

Наратор: *Вук је отишао својим путем, да укаже на грешке омладини, а Гавра... Ех, тај мали, да је хтео да говори тако лепо одувек - ко зна докле би догурао!*

Анђела Куџет, 2/1

«Дошао сам», рече Годо. «Шта сад?»

Коначно је дошао. Све је ближи и ближи. Након толико ишчекивања, најзад га видим. Испуниће ми оно што желим, зар не?

Кад боље размислим, можда и неће. Шта ако ме одбије? Шта ако осам узалудно протраћио време чекајући га?

Толико наде сам положио у овај сусрет, а никада нисам ни помислио да може да ме одбије, да смо каже: «Нећу». Тада би сав мој труд пао у воду. Какав је то труд уопште? То је само бачено време, време за које сам могао да учиним толико тога - да испуним безброј жеља себи и другима.

Да ли бих уопште био срећан када би ми испунио неку жељу или када би ми помогао око нечега? Вероватно е, јер би ми остало толико нових и старих жеља, захтева и задовољстава. И даље бих био неиспуњен.

Сада сам схватио да јр све било узалуд. Шта сад да радим? Да ли да уопште тражим нешто од њега? Нисам заслужио, макар то била и најситнија услуга. На крају, поново бих чекао Годоа, овог пута неког другог. Опет бих нешто чекао, а можда не бих то ни добио.

Толико сам био заслепљен једном идејом, једном жељом, да уопште нисам обраћао пажњу на свет око себе.

Колико је уопште прошло времена у чекању? Годиан две, можда и десет. За то време могао сам бити и тај Годо.

Знам шта ћу! Поздравићу се с њим, попричаћемо, а онда одох. Идем да се убијем. Не, то би било превише, а и прерано је за смрт. Покушаћу да се искупим за све протраћене тренутке, за све то време које сам потрошио ни за шта. Потрудићу се да будем свој Годо, како никада више не бих морао да га чекам.

Никола Јовановић, 4/4

Научила сам

Цео живот се састоји из преживљавања и учења. Најзначајнија карактеристика човечанства је његова способност да научи и да се прилагоди, јер једино на тај начин може преживети.

Учење се, наравно, не састоји само из математичких, физичких и хемијских формула, разних теорија и сл. У то се рачунају и многобројне животне поуке, које су, најчешће, и најстроже животне судије.

Неуспешност у савлађивању ових животних лекција води до многобројних лоших ситуација. Баш као овај састав. Ово није добар састав.

Дакле, шта се може рећи да сам научила? Има ствари за које живот не може да вас спреми, и није ни битно колико ви покушавате да научите нешто. У неким ситуацијама вам је једноставно суђено да пропаднете. Шта су научили сви невини који су погинули у светским ратовима? Да је ратовање лоше? То су можда и научили, али сви они су сада мртви. Знање не служи нешто много мртвима, приметите. А ово не важи само за овако драстичне примере: можете нешто да учите сатима и свеједно ћете добити лошу оцену.

Ја бих рекла да нисам много научила. «Учи се на грешкама», људи кажу, «живот је најбољи наставник.» Ни ово не важи у свакој ситуацији.

Размислите о свим грешкама које сте починили у животу. Стварно размислите! Можда сте украли неке слаткише кад сте били мали или сте пак стали на погрешну станицу те сте морали да трчите триста метара како бисте само имали прилику да уђете у други аутобус. (или се то само мени десило).

И добро, из овога сте извукли (макар се надам) поуку да је лоше и неморално бити лопов. То је лепо, то је вредна информација. Али шта је са свим другим ситуацијама? Случајноо једном закасните, и закаснићете још милион пута. Случајно нешто полomite, и поломите још нешто милион пута. Неке ствари се не дају научити.

Не, ја нисам ништа научила, и мислим да је и то у реду. Људи нису савршени и вероватно никада то неће ни бити. И шта је савршеност уопште? Нико то не зна. Сам окуп звукова које често користимо као синоним за «немогуће». Ето шта вреди научити: не треба ни да покушавамо да будемо савршени! То нам је лекција. Дакле, слободно грешите инемотре се превише кајати због тога (уколико исте урадили нешто против закона, наравно)! И знајте да нема срама у таквом незнању!

Ја нисам ништа научила. И то је у реду. То је оно што мене чини човеком, то је оно што свакога чини човеком. Да ли ћу икада заиста ишта научити? Не знам, временом ћу то видети (мада се надам да ћу у блиској будућности макар научити како да пишем боље саставе).

Невена Јовановић, 4/4

Кров више не прокишњава

Реконструкција Народног музеја

Шнала за уметнике (сликаре)

Поподневни одмор

Милица Пајић,
професор математике

Свако бира свој пут

Спретност

Гумене степенице

Тирилица из нот дед

Харли домаће производње

Српски за странце

Дејан Вурдеља,
професор математике

Јутарње чишћење Аде

Ђачки бисери

Кад ђачко доба прође и кад свако крене својим путем ка остварењу животних циљева, у нама остане жал за бисерима просутим на часовима и на одморима, за играма духа и тренуцима у којима смо смехом побеђивали своје страхове, неуспехе, боли...

Данашњи ученици, нажалост, све ређе записују оно што чују на часовима и одморима, а што би увек могло да их врати у ово непоновљиво доба, да им измами осмех и улепша дане.

Има, међутим, и оних који расуте бисере прикупе и - чувају од заборавља тако што их записују и поделе са својим бившим професорима, друговима из клупе, а и неким будућим генерацијама.

Стављамо вам на увид неке бисере из ризнице. Сакупио их је члан наше секције Страхина Петровић, ученик 4/2.

Вања:

- Знате ли зашто је
 $a^2 + b^2 = c^2$?
- Зато што сам лупила.

Филип:

- Где је рођена
Антигона?
- У породилишту.

- То је бежични кабал.

Разредна:

Боже, три кеца! Још
мало па покер!

Пре ће правда истерати
вас него ви правду.

Влада: Ти се
брчкаш у води, а
деца из Замбије
немају шта да пију.
Филип: А шта ти
пијеш?
Влада: Ја пијем
„дека“, нећу да им
пијем воду.

Вања (певуши): „Одакле си, селе“?
Неко из позадине: Из Падинске Скеле.

Професорка: Како се Тамара зове?

Разредна: Имаш среће што се неоправдани не плаћају. Ти их
добијаш за цабе.

**Професорка (на часу
Савремене пословне
кореспонденције):** Неко
ми је оставио непотписан
рад.

Душан: Можда сам ја.
Само да препознам
рукопис.

**Професорка (обавештава ученике о
резултатима контролног, прозивајући ученике):**
Лазар 5.

Цело одељење (углас): Аууу!

Професорка (збуњено): Ко је тај Лазар?

Јавља се ученик: Ја.

Филип:

Никола Поп-Лазих, човек који је научио
математику напамет!

Професорка: Напао их је вирус звани

Ђачки бисери

И тако је једног дана мали диносаурус
дошао у школу...

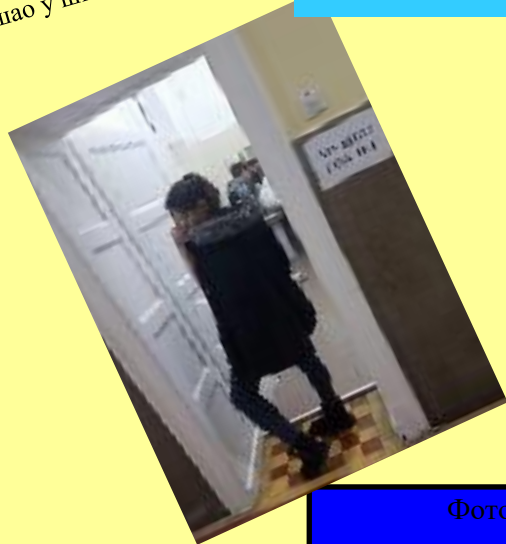

...а на симс је залутала једна

Фотографије: Анђела Кужет и Сандра Костић, 2/1.

Школа је наша друга кућа...и спаваћа соба...

Фотографије Марка Петковића, 4/3

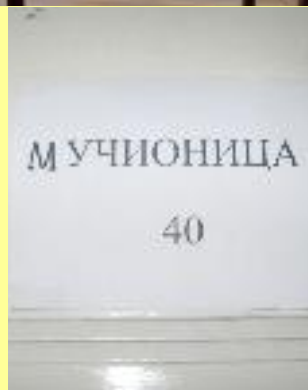
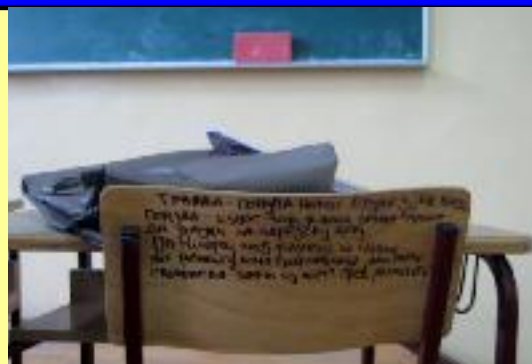

Фото: В. Милићевић

Ученик генерације

Ученик генерације и ученици одељења

Јована Влајковић, 4/1
Ученик генерације

Игор Недовић
Ученик одељења 4/1

Алекса Антић
Ученик одељења 4/2

Петар Огњеновић
Ученик одељења 4/3

Јована Митровић
Ученик одељења 4/4

Милица Џонић
Ученик одељења 4/5

Невена Вученовић
Ученик одељења 4/6

Теодора Лукић
Ученик одељења 4/7

Јелена Мурганић
Ученик одељења 4/8